

МІГРАЦІЯ

30.11.2016 р.
Газету нагороджено
ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ
Кабінету Міністрів України

Видається за інформаційної підтримки Державної міграційної служби України та за сприяння благодійного фонду допомоги біженцям та переселенцям «Співчуття»

Видання започатковане в лютому 2003 року

№ (03) 193, березень 2018

Передплатний індекс 89611

Президент України увів в дію рішення РНБО про механізм перевірки підстав для в'їзду росіян до нашої держави

Президент Петро Порошенко підписав Указ, яким увів в дію рішення Ради національної безпеки і оборони «Про невідкладні заходи з нейтралізації загроз національній безпеці у сфері міграційної політики». Про це 21 березня повідомив прес-центр глави Української держави.

Зазначається, що РНБО схвалила проект закону з метою забезпечення національної безпеки, нейтралізації загроз у сферах міграції та громадянства.

Кабміну доручається забезпечити у місячний строк розробку та внесення на розгляд парламенту низки проектів законів.

Зокрема, Уряду доручено підготувати зміни до Законів України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» та «Про прикордонний контроль» щодо запровадження стосовно іноземців, насамперед громадян Російської Федерації, та осіб без громадянства, які походять із держав міграційного ризику, механізму попередньої перевірки підстав для в'їзду в Україну з використанням електронного повідомлення про намір відвідати Україну, а також визначення повноважень державних органів щодо здійснення такої перевірки.

Крім того, Кабміну доручено підготувати зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за порушення порядку працевлаштування, прийняття на навчання, надання житла, реєстрації іноземців та осіб без громадянства та оформлення для них документів, сприяння в наданні інших послуг, а також

за порушення іноземцями та особами без громадянства правил перебування в Україні.

Уряд також має забезпечити у місячний строк удосконалення механізму координації реалізації державної політики у сфері інтегрованого управління кордонами, передбачивши, зокрема, заходи із забезпечення належного функціонування чотирирівневої системи контролю за в'їздом та перебуванням в Україні іноземців та осіб без громадянства, врегулювання відповідних процедур і механізму взаємного доступу до інформаційних систем уповноважених державних органів.

РНБО також доручила уряду затвердити план заходів на 2018-2021 роки з реалізації Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року, схваленої розпорядженням Кабміну від 12 липня 2017 року, передбачивши запровадження стосовно іноземців, насамперед громадян Російської Федерації, та осіб без громадянства, які походять із держав міграційного ризику, механізму попередньої перевірки підстав для в'їзду в Україну з використанням електронного повідомлення про намір відвідати Україну.

Також, згідно з рішенням РНБО, має бути підготовлений і затверджений у двомісячний строк порядок реєстрації іноземців, осіб без громадянства та їх паспортних документів у пунктах пропуску через державний кордон України, а також внесення відомостей про іноземців або осіб без громадянства, їх паспортних даних до відповідного реєстру; порядок інформаційної взаємодії суб'єктів національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців і осіб без громадянства, зокрема щодо здійснення верифікації та ідентифікації особи; порядок заповнення і використання імміграційної картки, зокрема під час перевірки підстав для в'їзду в Україну, продовження строку перебування іноземців та осіб без громадянства на її території.

Указ набирає чинності з дня його опублікування.

112.ua

Відбулася зустріч із представниками Посольства США в Україні та Представництвом Міжнародної організації з міграції в Україні

16 березня 2018 року відбулася робоча зустріч Голови Державної міграційної служби України Максима Соколока з представниками Посольства США в Україні та Представництва МОМ в Україні.

Під час зустрічі сторони обговорили актуальні питання отримання українського громадянства, ідентифікації та верифікації осіб, оформлення паспорта громадянина України у формі картки та паспорта громадянина України для в'їзду за кордон.

Максим Соколюк підкреслив, що в 2016-2017 роках було розпочато глибоку реформу системи документування, змінено законодавство та запроваджено принципово нові механізми ідентифікації та документування як громадян України, так й іноземців. Він наголосив на тому, що розпочато роботу з проведення перевірки територіальних органів ДМС з метою виявлення та запобігання корупції.

Крім того, започатковано процедуру оцифрування паперових архівів, що дало можливість розпочати новий відлік часу в функціонуванні системи документування в Україні, оскільки це дозволило суттєво спростити та прискорити процес ідентифікації громадян. Представники Посольства США в Україні також поділилися досвідом запровадження біометричних документів в США, що посвідчують особу, та удосконалення системи видачі паспортів.

Сторони домовилися докласти максимальних зусиль для розвитку подальшого співробітництва між країнами в міграційній сфері. Зокрема, було досягнуто згоди використати досвід експертів США та ознайомитися із досягненнями американських колег в питаннях громадянства, ідентифікації та верифікації осіб.

dmsu.gov.ua

Читайте в номері:

Інтерв'ю з Головою ДПС України
стор. 6

У Чернігові відкрито Центр оформлення документів
стор. 9

Трудова міграція
стор. 10

Центри зайнятості – для людей!
стор. 12

Глава держави: «Найближчим часом ініціюю внесення змін до Конституції щодо закріплення стратегічної мети розвитку держави – членства у Євросоюзі і НАТО»

Президент Петро Порошенко заявляє, що членство у Європейському Союзі і Північноатлантичному Альянсі є стратегічною метою України. Глава держави наголосив, що має намір ініціювати внесення змін до Конституції для того, щоб зробити цей процес незворотнім.

«Членство в Альянсі – це наша стратегічна мета. І найближчим часом я планую ініціювати внесення змін до Конституції для того, щоб зробити цей процес незворотнім, вказавши у Конституції стратегічну мету розвитку держави – членство у Європейському Союзі і членство у Північноатлантичному Альянсі», – сказав Президент під час виступу на урочистостях з нагоди 26-ї річниці створення Служби безпеки України.

Петро Порошенко також зазначив, що остаточна редакція нового Закону «Про національну безпеку» передбачатиме запровадження цивільного парламентського контролю за діяльністю СБУ. «На мою думку, так само як і наших партнерів, це важливо, аби повною мірою забезпечити відповідність Закону стандартам НАТО», – зауважив він.

president.gov.ua

Заява Президента України щодо видворення з української території 13 російських дипломатів

У відповідь на цинічну хімічну атаку в Солсбері (Велика Британія) Україна, у дусі солідарності з нашими британськими партнерами та трансатлантичними союзниками, та в координації з країнами ЄС, ухвалила рішення про видворення з української території 13 російських дипломатів із тих небагатьох, що залишилися. Бо, як відомо, наші дипломатичні стосунки з РФ де-факто заморожені.

Росія вкотре підтвердила своє зневажливе ставлення не лише до суверенітету незалежних держав, а й до цінності людського життя. Україна відчуває це щодня в окупованому українському Криму та на Донбасі.

Тому, як ніколи, важливо не обмежуватися символічними жестами. Наступний крок – збільшення ціни для Москви за вчинені міжнародні злочини, включно через посилення персональних, фінансових та економічних санкцій.

Наша спільна відповідь Кремлю і надалі має бути рішучою та жорсткою для недопущення нових людських трагедій та забезпечення поваги до норм міжнародного права.

president.gov.ua

Розвиваємо співпрацю з Інтерполом

В м. Ліон, Французька Республіка, відбулися офіційні зустрічі Голови ДМС Максима Соколока із представниками Генерального Секретаріату Інтерполу.

Метою стало встановлення прямих безпосередніх контактів ДМС із Інтерполом для посилення співробітництва в питаннях протидії нелегальній міграції, торгівлі людьми, виявлення підроблених документів та документів, що визнані недійсними.

Значна увага сторін була присвячена технічній співпраці для посилення обміну інформацією між базами даних Нацполіції,

ДМС та Інтерполу. Зокрема, значну увагу приділили питанням функціонування Баз даних викрадених та втрачених паспортів, документів, що вносяться до неї, їх статусу, а також шляхам внесення відповідальними органами України інформації до цієї бази даних та можливостям здійснювати відповідними компетентними органами України перевірок відомостей, за допомогою зазначеної бази даних, і поповнювати власні бази даних.

dmsu.gov.ua

Україна та Євросоюз посилюють економічний діалог – зустріч Глави Уряду з Єврокомісаром Ельжбеттою Бенковською

Однією з цілей візиту Комісара ЄС з питань внутрішнього ринку, промисловості, підприємництва та малого і середнього бізнесу Ельжбети Бенковської є активізація Діалогу високого рівня Україна – ЄС щодо горизонтальних питань та окремих секторів промисловості.

Діалог високого рівня, започаткований в березні 2017 року, має сприяти вирішенню проблем промисловості, підвищенню довіри між підприємцями, залученню українських підприємств до міжнародних ланцюгів

доданої вартості, розвитку інновацій.

Економічний діалог став майданчиком для обміну інформацією та передовим досвідом щодо шляхів модернізації та реструктуризації української промисловості і поліпшення рамкових умов для підприємств, зокрема в сегменті малого та середнього бізнесу.

І тепер сторони планують затвердити Дорожню карту Діалогу Україна – ЄС, як додатковий інструмент посилення співпраці.

president.gov.ua

ОГОЛОШЕННЯ

Конкурс на зайняття вакантних посад в територіальних органах ДМС (наказ від 22.03.2018 №50)

Документи, які подаються для участі у конкурсі:

- Особова картка;
- Декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;
- Заява на проведення перевірки, що передбачена Законом України «Про очищення влади»;
- Заява на участь у конкурсі;
- Заява на користування пристосуванням (у разі необхідності).

Вакантні посади та вимоги до кандидатів

№	Посада	Категорія	Найменування структурного підрозділу
1	Завідувач Літинського районного сектору	Б	Управління ДМС у Вінницькій області
2	Завідувач Погребищенського районного сектору	Б	Управління ДМС у Вінницькій області
3	Заступник начальника Чечелівського районного відділу у місті Дніпрі	Б	Головне управління ДМС у Дніпропетровській області
4	Завідувач Авдіївського міського сектору	Б	Головне управління ДМС у Донецькій області
5	Заступник начальника Заводського районного відділу у місті Миколаєві	Б	Управління ДМС у Миколаївській області
6	Завідувач Миколаївського районного сектору	Б	Головне управління ДМС в Одеській області
7	Завідувач Тарутинського районного сектору	Б	Головне управління ДМС в Одеській області
8	Завідувач Козельщинського районного сектору	Б	Управління ДМС у Полтавській області
9	Завідувач Пирятинського районного сектору	Б	Управління ДМС у Полтавській області
10	Завідувач Кременецького районного сектору	Б	Управління ДМС у Тернопільській області
11	Завідувач Близнюківського районного сектору	Б	Головне управління ДМС у Харківській області
12	Заступник начальника Дергачівського районного відділу	Б	Головне управління ДМС у Харківській області
13	Заступник начальника Індустріального районного відділу у місті Харкові	Б	Головне управління ДМС у Харківській області
14	Заступник начальника Лозівського районного відділу	Б	Головне управління ДМС у Харківській області
15	Завідувач Сахновщинського районного сектору	Б	Головне управління ДМС у Харківській області
16	Завідувач Горностаївського районного сектору	Б	Управління ДМС у Херсонській області
17	Завідувач Каланчацького районного сектору	Б	Управління ДМС у Херсонській області
18	Заступник начальника Кам'янець-Подільського міського відділу	Б	Управління ДМС у Хмельницькій області
19	Завідувач Полонського районного сектору	Б	Управління ДМС у Хмельницькій області
20	Завідувач Талалаївського районного сектору	Б	Управління ДМС у Чернігівській області

Кінцевий термін прийняття документів: 12.04.2018
Контактний телефон з питань проведення конкурсу:
+38 (044) 486-07-02

Згідно наказу ДМСУ №51 від 23.03.2018 року Головою конкурсної комісії ДМСУ визначено **Донського Сергія Миколайовича, директора Департаменту організаційного забезпечення ДМСУ.**

Інформація для переселенців із зони АТО

УВАГА! Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523-р, з 1 жовтня 2014 року окремі послуги міграційної служби надаються виключно через утворені місцевими державними адміністраціями центри надання адміністративних послуг (ЦНАП). Інформацію про розміщення таких центрів можна отримати у найближчому підрозділі міграційної служби або у місцевій державній адміністрації.

Офіційні документи:

Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 р. № 509 «Про облік осіб, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції» (зі змінами від 04.03.2015);

Постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 р. №79 «Деякі питання оформлення і видачі довідки про взяття на облік особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України або району проведення антитерористичної операції»;

Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб».

Прийом заяв здійснюється територіальним підрозділом ДМС з таких питань:

- оформлення паспорта після досягнення 14-річного віку, у тому числі у разі обміну, замість утраченого/ викраденого;
- видача тимчасового посвідчення;
- вклеювання фотокартки до паспорта при досягненні громадянином віку 25 або 45 років.

Прийом документів від громадян здійснюється наступними підрозділами:

а) від внутрішньо переміщених осіб, які зареєстровані в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та в населених пунктах, що розташовані на лінії зіткнення (розпорядження КМУ від 07.11.2014 р. № 1085) та на тимчасово окупованій території Автономній Республіці Крим та м. Севастополь, перемістилися та отримали довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, зразок якої затверджено постановою КМУ від 01.10.2014 р. № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб» – за місцем фактичного проживання, зазначеним у довідці (стаття 6 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб»);

б) від осіб, які проживають та зареєстровані в населених пунктах, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та населених пунктах, що розташовані на лінії зіткнення (Донецька та Луганська області) та не отримали статус внутрішньо переміщеної особи – за місцем звернення особи територіальним підрозділом ГУ ДМС України в Донецькій області та відповідно УДМС України в Луганській області;

в) від осіб, які проживають та зареєстровані на тимчасово окупованій території України (в Автономній Республіці Крим та м. Севастополь) та не отримали статусу внутрішньо переміщеної особи – територіальним підрозділом ДМС за місцем звернення громадянина або його представника (стаття 6 закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України та Порядок оформлення документів, що підтверджують громадянства України, посвідчують особу чи її спеціальний статус, громадянам, які проживають на тимчасово окупованій території України, затверджений постановою КМУ від 04.06.2014 р. № 289.

Відповідне рішення щодо документування паспортом або вклеювання фотокартки до паспорта приймається після надання особою довідки внутрішньо переміщеної особи із зазначенням фактичного місця проживання під час подання документів для оформлення паспорта.

Оформлення здійснюється на загальних підставах, незалежно від місця проживання заявника та місцезнаходження територіального підрозділу ДМС.

Керівник УДМС України в Кіровоградській області прозвітував перед громадськістю

територіальних підрозділах для зазначених цілей використовуються 41 комплект обладнання з підсистемою «Оформлення документів, що підтверджують громадянство України» ЄАІС УМІП.

Минулого року 163 громадян України оформили документи для виїзду за кордон на постійне проживання.

Громадянами України стали 598 осіб, саме стільки прийнято рішень про набуття громадянства України, з них 457 особи набули громадянство України за народженням.

На обліку в УДМС перебуває 5719 іноземців з 64 країн, які постійно проживають на території України. Протягом 2017 року надано 190 дозволів на імміграцію в Україну та 504 іноземців та осіб без громадянства документовані посвідками на постійне проживання. Тимчасово на території області проживає 1180 іноземців, з них 900 іноземних студентів з 52 країн світу.

За 12 місяців 2017 року виявлено 193 нелегальних мігранта та оформлено 192 примусових повернень, з яких 15 із заборотою в'їзду, 1 примусове видворення громадянки іншої держави та 2 іноземців поміщено до Чернігівського приймального тимчасово переміщених осіб. Найбільша кількість нелегальних мігрантів виявлено з Республіки Азербайджан, Російської Федерації, Республіки Узбекистан, Республіки Вірменія та Республіки Молдова.

*Управління ДМСУ
у Кіровоградській області*

1 березня 2018 року в Управлінні Державної міграційної служби України в Кіровоградській області відбувся публічний звіт начальника УДМС України в Кіровоградській області Володимира Гончаренка перед громадськістю.

У заході взяли участь представники Робочої групи по співпраці і взаємодії з органами, що координуються Міністром внутрішніх справ України у Кіровоградській області, та представники засобів масової інформації.

Очільник міграційної служби області презентував інформацію про основні завдання і повноваження Управління та його підрозділів, результати роботи за 2017 рік, виконані завдання та інші питання щодо діяльності УДМС в області.

У 2017 році підрозділами УДМС було оформлено 27 626 паспортів громадян України в формі ID-картки, а також майже 60 тис. паспортів громадянина України для виїзду за кордон, що на 80% більше ніж в 2016 році. На даний час в Управлінні та в

У територіальних органах ДМСУ на засіданнях колегії, нарадах підведено підсумки роботи за 2017 рік та визначено пріоритетні напрямки діяльності на 2018 рік, згідно з рішенням колегії ДМСУ від 23 лютого 2018 року

Селидівський міський відділ із робочим візитом відвідали представники Управління Верховного комісара ООН

Днями керівництво Селидівського МВ ГУ ДМС України в Донецькій області провело робочу зустріч із представником Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН) в Україні Ольгою Юдіною.

На початку зустрічі Ольга Юдіна ознайомила співробітників міграційної служби із структурою та головними завданнями представника УВКБ ООН в Україні.

У подальшому спілкуванні сторони обговорили питання стосовно документування паспортів громадянина України осіб з невідконтрольної території України, осіб, які проживають на лінії зіткнення та вимушених внутрішньо переміщених осіб. Під час спілкування були порушені

питання стосовно відновлення втрачених та пошкоджених паспортів, заміни паспорта за непридатністю для подальшого користування, зміни прізвища після одруження/розлучення, а також вклеювання фотокарток до паспорта по досягненню 25-, 45-річчя. Особливо цікавили питання, щодо документування паспортів

громадянина України по досягненню 14 років, дітей із невідконтрольної території України, які проживають на лінії зіткнення або є вимушеними внутрішньо переміщеними особами.

У рамках свого візиту представник УВКБ ООН разом із співробітниками вручила паспорти громадянина України у вигляді ID-картки, мешканцям Ясиніватського району, які проживають у «сірій» зоні.

Насамкінець зустрічі начальник Селидівського МС Василь Бараненко висловив щире вдячність представнику УВКБ ООН Ользі Юдіній за візит. Сторони домовились поглиблювати співпрацю та проводити відповідні зустрічі й надалі.

*Головне управління ДМСУ
у Донецькій області*

Фахівці Головного територіального управління юстиції ознайомили колектив міграційної служби Чернігівщини з проектом «Я маю право»

5 березня фахівці Головного територіального управління юстиції у Чернігівській області на чолі з начальником відомства Олегом Трейтником провели для колективу міграційної служби Чернігівщини презентацію загальнонаціонального просвітницького проекту «Я маю право».

Під час зустрічі представники Головного управління юстиції

ознайомили працівників УДМС України в Чернігівській області з основними напрямками роботи юстиції та реформаторськими проектами Міністерства юстиції, які було запроваджено впродовж останніх років.

Зокрема гості розповіли про проекти «Шлюб за добу», «Свідectво у пологовому будинку», «Інститут приватних виконавців»

та розкрили актуальні для населення питання, серед яких стягнення аліментів у примусовому порядку.

Також заступник начальника Головного територіального управління юстиції з питань державної реєстрації В'ячеслав Хардіков подякував міграційникам Чернігівщини за оперативну співпрацю у реалізації проекту «Шлюб за добу», а саме за роботу у справі реєстрації шлюбів з іноземними громадянами у скорочені строки.

До речі, за словами В'ячеслава В'ячеславовича, 6 березня 2018 року на Чернігівщині проведено ювілейну – 500-ту реєстрацію шлюбу укладеного з іноземним громадянином.

*Управління ДМСУ
у Чернігівській області*

В Одесі проведено навчання з питань державних закупівель за допомогою системи Prozorro

15 березня поточного року працівники відділів бухгалтерської служби та фінансово-ресурсного забезпечення, юридичного забезпечення та Єдиного державного демографічного реєстру Головного управління Державної міграційної служби України в Одеській області у зв'язку із змінами законодавства як в сфері проведення процедур публічних закупівель, так і в процесі контролю та моніторингу закупівель за державні кошти проходили навчання у сфері публічних закупівель в системі Prozorro.

ТОВ «Агентство тендерних процедур» в рамках підвищення кваліфікації провели методично-практичний семінар для держслужбовців з таких питань, як:

- роз'яснення норм законодавства у сфері публічних закупівель;

- планування та звітування за процедурами закупівлі, супровід усіх процедур;

- підготовка та аналіз тендерних процедур;

- представництво інтересів в Антимонопольному комітеті та судах;

- супровід усіх процедур.

По завершенню семінару кожен з учасників отримав для себе новий досвід в сфері державних закупівель за системою Prozorro, розроблений фахівцями журналу «Радник у сфері державних закупівель», який в подальшому буде корисним у застосуванні в практичній діяльності тендерного комітету Головного управління, а також спеціалістів установи.

*Головне управління ДМСУ
в Одеській області*

З початку року майже 8 тис. жителів Житомирщини оформили паспорти у вигляді ID-картки

У вівторок, 13 березня, до Богунського районного відділу м. Житомира Управління ДМС України в Житомирській області завітали журналісти одного з найрейтингових місцевих телеканалів – «Союз-TV».

Їх цікавила організація роботи територіального підрозділу міграційної служби при оформленні

паспортів громадянина України вигляді ID-картки.

Під час спілкування з громадянами, які прийшли того дня до районного відділу, журналісти отримали схвальні відгуки, як про роботу працівників, так і були приємно вражені просторими приміщеннями, у яких працюють міграційники.

У районному відділі журналісти мали змогу спостерігати за роботою працівників, які здійснюють оформлення житомирянам паспортів громадянина України у вигляді ID-картки.

З початку року за такою послугою до Богунського районного відділу м. Житомира звернулося 837 місцевих жителів, повідомив його керівник Сергій Новаковський.

А загалом до територіальних підрозділів УДМС в області за такою адміністративною послугою звернулося майже 8 тис. житомирян.

У минулому році паспорт громадянина України у вигляді ID-картки оформили 33 тис. 320 жителів області.

*Управління ДМСУ
у Житомирській області*

У Заставні вручили перші паспорти учням Баламутівської школи

У рамках роз'яснювальної роботи з оформлення першого паспорта громадянина України у вигляді пластикової картки, яку системно проводить Управління ДМС у Чернівецькій області спільно з освітянами краю, та підготовки школярів до зовнішнього незалежного оцінювання працівники Заставнівського РС УДМС у Чернівецькій області забезпечили оформлення паспортних документів юним мешканцям с. Баламутівка.

Перший паспорт школярам вручив

перший заступник голови Заставнівського РДА Василь Молдован. Він побажав молодим людям успішного складання іспитів та подальшого щасливого майбутнього. Завідувач Заставнівського РС УДМС у Чернівецькій області Сергій Фівчук також привітав підлітків з важливою подією в їхньому житті та побажав завжди гідно нести звання громадянина України.

*Управління ДМСУ
у Чернівецькій області*

На Закарпатті відзначили річницю Карпатської України

15 березня на Закарпатті відзначають історичну подію – 79-ту річницю з дня проголошення незалежності Карпатської України.

З цієї нагоди в Ужгороді відбулося покладання квітів до підніжжя пам'ятника Герою України, Президентові Карпатської України Августинові Волошину.

У вшануванні взяли участь голова Закарпатської облдержадміністрації Геннадій Москаль, голова обласної ради Михайло Рівіс, начальник ГУ ДМС України в Закарпатській області Ігор Михайлишин, керівники міста, правоохоронних та контролюючих структур, ветерани різних воєн, представники творчих спільнот та громадських організацій.

Відзначення 79-ї річниці Карпатської України традиційно продовжилося біля Меморіального комплексу «Красне Поле» поблизу Хуста. Там відбувся мітинг-реквієм за загиблими у 1939 році карпатськими січовиками.

*Головне управління ДМСУ
у Закарпатській області*

У колонії розповіли про порядок та процедуру документування засуджених паспортами у формі ID-картки

Одним з пріоритетних завдань держави є забезпечення реалізації прав і свобод людини, визначених Конституцією України.

У рамках дотримання норм Конституції України, 16 березня адміністрацією Криворізької виправної колонії № 80 спільно з начальником Металургійного РВ у м. Кривий Ріг ГУ ДМС Дніпропетровської області Іриною Реутовою проведено зустріч із засудженими, у яких виникли труднощі при оформленні паспорта громадянина України.

Під час проведення заходу засуджені мали можливість змодельовати різні життєві кризові ситуації та отримати фахову консультацію, як знайти шляхи їх вирішення.

На всі задані питання Іриною Реутовою надано вичерпні відповіді, рекомендації та альтернативні варіанти вирішення, гарантовано надання практичної допомоги засудженим й після звільнення з місць позбавлення волі.

*Головне управління ДМСУ
у Дніпропетровській області*

У Маріуполі відбувся навчально-методичний семінар

15 березня перший заступник начальника ГУ ДМС України в Донецькій області Тетяна Ясько провела навчально-методичний семінар, який спрямований на забезпечення організації належної роботи та вдосконалення діяльності територіальних підрозділів щодо протидії нелегальній міграції та забезпечення представництва інтересів Головного управління ДМС України в Донецькій області.

Відкриваючи семінар Тетяна Ясько зазначила, що позиція Державної міграційної служби України та політика міграційної служби взагалі спрямована на виконання однієї з основних функцій, покладених на Державну міграційну службу – це забезпечення додержання вимог чинного законодавства у міграційній сфері.

Начальник відділу організації запобігання нелегальній міграції, реадмісії та видворення Віталій Курочкін проаналізував практику протидії нелегальній міграції та озвучив низку необхідних дій щодо проведення профілактичних заходів із наглядом та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері, активізації здійснення

в установленому порядку відносно порушників скорочення строку перебування, примусового повернення, примусового видворення за межі України іноземців та осіб без громадянства, які нелегально перебувають на території України.

В свою чергу начальник відділу юридичного забезпечення Олег Ставицький проаналізував судову практику за період 2016-2018 років у справах з питань застосування законодавства у

сфері протидії нелегальній міграції, у яких ГУ ДМС України в Донецькій області бул залучено як сторону. При цьому він звернув увагу на забезпечення представництва інтересів Головного управління у судах із урахуванням змін у процесуальному законодавстві та сучасних вимог ДМС України з питань набуття громадянства.

*Головне управління ДМСУ
у Донецькій області*

У Вінниці відбувся семінар правозахисної групи за участі міграційної служби

23 березня у Вінниці за підтримки Данської Ради у справах біженців, Данської групи з розмінування, за фінансування Уряду Великої Британії в рамках Програми економічного розвитку та правової допомоги Східній Україні, відбувся семінар.

У семінарі прийняли участь Вінницька правозахисна група та представники громадських організацій, співробітники окремих центральних органів виконавчої влади, а також перший заступник начальника Управління

Державної міграційної служби області Антоніна Ратушна.

У рамках проведеного семінару на тему: «Захист населення, постраждалого від конфлікту», правозахисниками розглядалися питання щодо надання безкоштовної правової допомоги громадянам, супроводу їх у державних органах і установах, з питань свободи пересування, питань соціального забезпечення, оформлення і відновлення документів та ін.

Антоніна Ратушна, в межах

компетенцій, покладених на територіальні органи ДМС України, надала роз'яснення щодо вимог міграційного законодавства, реєстрації місця проживання, в'їзду та виїзду з неконтрольованої території. А також були надані відповіді щодо питань оформлення паспорта громадянина України у вигляді ID-картки та закордонних паспортів громадянам, які прибули із окремих районів Донецької та Луганської областей та інші питання, які винесли на розгляд семінару.

Організаторами проекту зазначено, що проведення спільних семінарів з представниками центральних органів виконавчої влади та правозахисних організацій дає більше уяви щодо проблем громадян постраждалих від конфліктів та, у свою чергу, є дієвим фактором для скорішого і якісного вирішення соціально-побутових негараздів такої категорії населення.

*Управління ДМСУ
у Вінницькій області*

Голова ДПС України П. О. Цигикал: «Нам вдалося суттєво мінімізувати транзитні потоки незаконної міграції через територію України»

Цього року Державна прикордонна служба України працює за новими і вже знайомими напрямками роботи з охорони рубезжів нашої держави. Серед пріоритетів – модернізація системи охорони державного кордону, розбудова інфраструктури, виконання завдань на сході та протидія транскордонній злочинності. Лави ДПСУ поповнили близько 900 нових облич. Це кадри, які були набрані за конкурсом. Коли йдеться про нейтралізацію загроз у сфері міграційної політики, не обійтися без тісного міжнародного співробітництва українських прикордонників із колегами. Про ці та інші завдання, які стоять перед Державною прикордонною службою України, йдеться в інтерв'ю голови ДПСУ Петра Олександровича Цигикала для всеукраїнської газети «Міграція».

– **Петре Олександровичу, початок року виявився напруженим для українських прикордонників у зв'язку із запровадженням біометричного контролю громадян Російської Федерації. Як Ви оціните підготовку до таких змін, чи вдалося врахувати всі можливі ситуації?**

– Державна прикордонна служба України у межах компетенції реалізує завдання Президента та Уряду України щодо забезпечення високого рівня прикордонної безпеки на державному кордоні.

Так, з 1 січня цього року у рамках посилення контролю за в'їздом і перебуванням в Україні іноземців та осіб без громадянства в пунктах пропуску функціонує система фіксації їхніх біометричних даних, яку ми створили фактично з нуля та запровадили у стислі терміни.

Слід зауважити, що зазначена процедура поширюється на громадян 70 країн ризику, у тому числі Російської Федерації. Для решти іноземців вона застосовується, лише виходячи з аналізу та оцінки ризиків.

На цей час у системі вже зафіксовано понад 130 тис. біометричних даних іноземців та осіб без громадянства, з них понад 75% – це громадяни Росії.

Загалом створена прикордонним відомством система біометричного контролю функціонує в безперервному режимі в 157 пунктах пропуску та 3 контрольних пунктах в'їзду-виїзду на адміністративній межі з тимчасово окупованою територією АР Крим і дає змогу автоматично перевіряти всі типи біометричних документів.

Більшість подорожуючих з розумінням сприймають новачку.

– **Іншим «гарячим» напрямом у січні став західний кордон України, де на пунктах пропуску виникли довгезелезні черги. Із чим це пов'язано та як можна вирішити дану проблему?**

– ДПСУ вживає вичерпних заходів для забезпечення ритмічності пропускних операцій та оперативного вирішення питань, які виникають у зв'язку із накопиченням транспортних засобів перед пунктами пропуску.

Проблематика черг більш притаманна для українсько-польського кордону.

Це питання перебуває на постійному контролі керівництва відомства, водночас вирішення окремих його аспектів знаходиться за межами компетенції ДПСУ.

Неритмічна робота пунктів пропуску пов'язана перш за все з недосконалістю їх інфраструктури.

Покращити ситуацію може будівництво нових та модернізація діючих пунктів пропуску, які відповідатимуть європейським стандартам, реконструкція доріг міжнародного значення, збільшення кількості смуг руху, поширення спільного прикордонного контролю.

– **Розкажіть, будь ласка, про Ваше співробітництво із Державною міграційною службою України. В яких напрямках Ви співпрацюєте, які є приклади спільної роботи?**

– ДПСУ, як правоохоронне відомство, в загальній системі МВС тісно співпрацює з Державною міграційною службою України.

Насамперед це протидія нелегальної міграції, зокрема – забезпечення виконання рішень судів

про примусове видворення іноземців-правопорушників.

Міграційна служба утримує порушників у Пунктах тимчасового перебування іноземців до моменту встановлення їх особи, документування та видворення за межі України. Минулого року таким чином було ідентифіковано та повернуто 152 нелегальних мігрантів.

Ще однією сферою співпраці є забезпечення реалізації іноземцями права набуття статусу біженця в Україні. У разі письмового звернення осіб під час перетинання державного кордону прикордонники скеровують їх до територіальних органів ДМСУ. Торік ми мали 77 таких звернень іноземців та осіб без громадянства.

Важливим інструментом управління міграційними потоками є виконання угод про реадмісію осіб, укладених між Україною та іншими державами. Це дозволяє швидко повертати до країни походження мігрантів з неврегульованим статусом.

У рамках Угод про реадмісію в 2017 році органами ДПСУ було прийнято 663 та передано 41 особу.

Результатом співпраці з міграційною службою є ефективна протидія незаконній міграції, викриття значної кількості іноземців, які перебувають на території України з порушенням законодавства, а також організаторів і злочинних схем на державному кордоні.

– **Які головні пріоритети в роботі ДПСУ в 2018 році?**

– Держприкордонслужба продовжує системно розвиватися на підставі схвалених Урядом стратегічних і концептуальних документів відомства на близьку та

середню перспективу. Відповідно, сформовано основні напрями діяльності на 2018 рік, які затверджені Міністром внутрішніх справ.

Цього року у фокусі уваги:

- модернізація системи охорони державного кордону, підвищення його щільності та нарощування оперативної складової;

- розбудова прикордонної інфраструктури та реалізація урядового Плану інженерно-технічного облаштування державного кордону;

- виконання завдань у складі Об'єднаних сил на сході України та готовність до відновлення контролю над державним кордоном.

Також впроваджуються передові підходи інтегрованого управління кордонами. Покращується інформаційна взаємодія та співпраця з протидією транскордонній злочинності.

Нагальним є збереження кадрового потенціалу, підвищення укомплектованості персоналом, боротьба з корупцією та підвищення довіри суспільства до прикордонників.

– **Наскільки серйозною для країни є проблема незаконної міграції? Які масштаби цього явища та шляхи подолання?**

– Протидія незаконній міграції є одним з пріоритетних завдань відомства. У співпраці з іншими правоохоронними органами України, а також суміжних держав і міжнародних організацій нам вдалося суттєво мінімізувати транзитні потоки незаконної міграції через територію України.

Торік за незаконне перетинання державного кордону було затримано 886 іноземців. Це на 17% менше, ніж 2016 року. Переважають вихідці з країн СНД та Південно-Східної Азії. 76% нелегалів затримано на кордоні з ЄС. Крім того, обґрунтовано відмовлено у в'їзді в Україну понад 5,1 тис. потенційним нелегальним мігрантам.

Під час реалізації наданих повноважень ДПСУ припинила діяльність 35 злочинних груп у складі 98 осіб. Ліквідовано 41 канал нелегальної міграції. Затримано 67 організаторів, з них 13 іноземців (серед яких громадяни Сирії, Молдови, Росії, В'єтнаму, Польщі, Азербайджану, Туреччини) і 76 осібників.

Згідно з даними Агентства FRONTEX, викладеними у Щорічному аналізі загроз на східних

кордонах ЄС, міграційна ситуація в Україні не є загрозливою, оскільки наша країна не є основною транзитною територією для мігрантів, які прямують до країн ЄС. Дрібні потоки мігрантів із Близького й Середнього Сходу, Африки та Південно-Східної Азії, які рухаються через Україну, залишаються на відносно низькому рівні порівняно з трафіками на інших маршрутах.

З огляду на останні тенденції в Європі, ефективна протидія міграційним процесам є важливим фактором безпеки європейських кордонів. Тому ДПСУ ініціює та бере участь у спільних заходах, у т.ч. з іноземними колегами.

Зокрема у 2017 році було проведено спільні спеціальні прикордонні операції «Кордон» та «Стримування», оперативні профілактичні заходи «Безпека», «Заслон», «Мігрант» та «Волинь».

У рамках посилення захищеності державного кордону нарощується його оперативна компонента, удосконалюється інженерно-технічне облаштування, для моніторингу обстановки активно залучається прикордонна авіація, безпілотні літальні апарати та здійснюється спільне патрулювання з європейськими і молдовськими колегами.

До речі, нещодавно Президент України своїм Указом визначив комплекс невідкладних заходів з нейтралізації загроз нацбезпеці у сфері міграційної політики. Вони передбачають внесення змін до низки законів, зокрема щодо статусу іноземців, електронного інформування про намір відвідати Україну, а також посилення відповідальності за порушення порядку працевлаштування, прийняття на навчання, надання житла, реєстрації та правил перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства.

Також сприятиме зниженню рівня міграційної активності внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення та деяких інших законів щодо забезпечення прикордонної безпеки держави, які значно посилюють відповідальність за правопорушення, що віднесені до компетенції прикордонного відомства.

– **Чи часто іноземці, які торік перетинали кордон України, просили притулку в нашій державі? Громадяни яких країн найчастіше зверталися щодо цього? Як правильно діяти на**

кордоні, що говорити у випадку якщо особа шукає притулку?

– Упродовж минулого року прикордонному контролю піддано та в установленому порядку пропущено через державний кордон України на в'їзд понад 29 млн іноземців та осіб без громадянства. До ДПСУ із заявами про одержання притулку звернулося 77 іноземців, що на 12% більше ніж у 2016 році.

Найчастіше їх подавали громадяни Росії (42%), Узбекистану (12%) та Зімбабве (10%).

Порядок дій в таких випадках наступний – особа, яка перетнула державний кордон і має намір отримати притулок в Україні, повинна упродовж 5 робочих днів звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, із заявою про визнання особою, яка потребує додаткового захисту.

Вимоги щодо звернення особи із заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, визначено частиною другою статті 5 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового чи тимчасового захисту».

– **Конкурс «Нове обличчя кордону» був покликаний знайти для служби людей із необхідними сучасними компетенціями. Наскільки виправдалися ці сподівання?**

– У рамках реформування органів охорони державного кордону з метою підготовки вмотивованого персоналу з високим рівнем довіри населення у 2016 році започатковано та успішно реалізується проект «Нове обличчя кордону».

Цей проект став черговим кроком наближення Держприкордонслужби до європейських

стандартів, що ґрунтуються на засадах верховенства закону, безумовного дотримання прав людини та дієвих антикорупційних механізмів.

Процес реалізації проекту умовно можна розділити на дві складові – набір кандидатів на заміщення посад у відділі прикордонної служби та навчання осіб, з числа цивільної молоді, і підвищення кваліфікації військовослужбовців, які пройшли відбір.

Кандидати, які подали анкети та відповідають визначеним вимогам, проходять декілька етапів конкурсного відбору: тестування (визначаються загальні здібності, психологічний стан, рівень знання іноземних мов), медичну комісію, перевірку фізичної готовності, співбесіду та перевірку на поліграфі.

Мотивацією переможців конкурсу є підвищене грошове забезпечення, гарантований соціальний захист, якісне медичне обслуговування, кар'єрне зростання, професійна підготовка за міжнародними стандартами, сучасне екіпірування тощо.

У рамках проекту вже пройшли відбір, підготовку і на сьогодні успішно виконують завдання на державному кордоні понад 900 прикордонників.

Можна з впевненістю сказати, що ДПСУ вживає заходів для формування прикордонника-професіонала з високим рівнем довіри суспільства, а також – для протидії корупції та зловживанням на державному кордоні.

– **Чи плануєте щось змінювати в роботі КПВВ на лінії розмежування та адмінмежі з АР Крим?**

– На ДПСУ покладено завдання щодо здійснення пропуску осіб і транспорту через лінію розмежування в межах окремих районів Донецької і Луганської областей, а також через адмінмежу з тимчасово окупованою територією АР

Крим.

На сьогодні на лінії розмежування функціонують 5 контрольних пунктів в'їзду-виїзду для автомобільного сполучення («Гнутове», «Мар'їнка», «Новотроїцьке», «Майорське», «Станція Луганська») та 3 – на адмінмежі («Каланчак», «Чаплинка», «Чонгар»).

Облаштування КПВВ на кримському напрямку належать до компетенції Міністерства інфраструктури України. Цього року заплановано провести реконструкцію інфраструктури КПВВ «Каланчак» і «Чонгар». Триває погодження проекту нормативного акта Уряду щодо фінансування цих заходів.

Що стосується розбудови КПВВ на лінії розмежування, то на цей час дане питання залишається неврегульованим і перебуває на опрацюванні Мінінфраструктури (зокрема щодо визначення уповноваженого державного органу,

відповідального за їх облаштування, утримання та відповідного фінансування цих заходів).

У свою чергу Держприкордонслужба у межах компетенції надала свої пропозиції щодо удосконалення інфраструктури та покращення роботи діючих КПВВ, а також забезпечення безпеки та комфортних умов для подорожуючих.

– **Державна прикордонна служба активно співпрацює з європейськими колегами, з міжнародними організаціями та місіями. До яких спільних програм залучені українські прикордонники та який ефект це дає?**

– Адміністрація відомства приділяє значну увагу розвитку міжнародного співробітництва з прикордонними, правоохоронними, імміграційними органами іноземних держав, а також безпековими організаціями та інституціями ЄС.

За сприяння іноземних партнерів прикордонне відомство реалізує низку спільних проектів і програм технічної допомоги.

Окремо хочу зупинитися на співробітництві з Європейським агентством із прикордонної та берегової охорони FRONTEX. Тільки минулого року українські прикордонники взяли участь в 10 спільних операціях на зовнішніх кордонах ЄС.

Такі заходи є ефективною платформи для обміну досвідом, отримання нових знань та професійних навичок; вони також зміцнюють імідж прикордонного відомства України як надійного партнера у сфері забезпечення прикордонної безпеки на європейському просторі.

– **Дякуємо за інтерв'ю.**

Інтерв'ював Головного редактора газети «Міграція» Іван Супруновський

Нелегальна міграція

ООН розробляє всесвітній міграційний пакт

Країни-члени ООН мають намір прописати стандарти безпечної і впорядкованої міграції. Єдиною державою, яка не побажала взяти участі в консультаціях, стали США.

Усі країни-члени ООН, крім США, приступили до консультацій з розробки всеосяжного пакту з міграції та біженців. У цьому документі передбачається прописати «безпечні, впорядковані й такі, що засновані на правилах» стандарти міграції. Переговори плануються завершити до кінця 2018 року.

«У нас немає вибору – приймати міграційні потоки або відхиляти їх. Вони є і виникають в світі повсюдно. Йдеться про те, щоб знайти всесвітнє рішення для всесвітнього феномена», – заявив голова Генеральної Асамблеї ООН Мирослав Лайчак на відкритті дебатів в Нью-Йорку.

США відмовилися від участі в переговорах. Вони ще в січні заявили, що плани ООН несумісні з їх власною міграційною політикою. Угорщина також розглядала можливість відмови від участі в консультаціях, але, врешті-решт, передумала.

Консультації зі всесвітнього міграційного пакту проводяться на підставі постанови Генасамблеї ООН, прийнятої у вересні 2016 року. Тоді 193 країни-члени ООН одноголосно проголосували за підтримку декларації про наміри, що передбачає посилення захисту біженців і мігрантів, а також розширення підтримки тим державам, які приймають більшість біженців.

У рамках розробки всесвітнього міграційного пакту заплановано шість раундів переговорів – по одному в місяць до липня. Дипломати сподіваються, що узгоджений документ буде підписаний на саміті в Марокко в грудні 2018 року.

Раніше повідомлялося, що потік біженців в ЄС через Середземне море скоротився.

korrespondent.net

Держприкордонслужба України: 3 початку року відмовлено у пропуску майже 800 потенційним незаконним мігрантам

Співробітники Державної прикордонної служби України не пропустили до країни майже 800 нелегальних мігрантів із початку року. Про це повідомила прес-служба відомства 20 березня.

Також зазначається, що тільки 19 березня прикордонники в пункті пропуску «Бориспіль» не пропустили через кордон

шістьох потенційних незаконних мігрантів.

«Шестеро громадян М'янми прилетіли вночі з Катару. У ході прикордонного контролю вони не змогли підтвердити мети своєї поїздки в Україну. Тому на підставі ст. 8 п. 4 (непідтвердження мети запланованого перебування) Закону України «Про прикордонний контроль» їм відмовлено в пропуску через кордон», – ідеться в повідомленні.

Іноземців повернули зворотним рейсом у Катар.

Із 1 січня 2018 року запрацювала система фіксації біометричних даних на пунктах пропуску через державний кордон України, а також через адмінкордон із Кримом. Нові заходи контролю стосуються громадян із 70 країн міграційного ризику.

Тим, хто подорожує, необхідно мати із собою паспорт, інакше відбитки пальців будуть знімати прикордонники.

27 січня в Держприкордонслужбі повідомляли, що український кордон за новими правилами перетнуло 50 тис. іноземців.

gordonua.com

У місті Вінниці відкрито черговий Центр «Паспортний сервіс»

У Вінниці в ТЦ «SkyPark» 5 березня запрацював оновлений Центр обслуговування громадян «Паспортний сервіс». Церемонію його відкриття провели заступник вінницької обласної державної адміністрації Олександр Крученюк, начальник управління Державної міграційної служби України у Вінницькій області Борис Наливайко та начальник департаменту державного підприємства «Документ» Ольга Соколова. Цю подію широко висвітлювали центральні та місцеві засоби масової інформації.

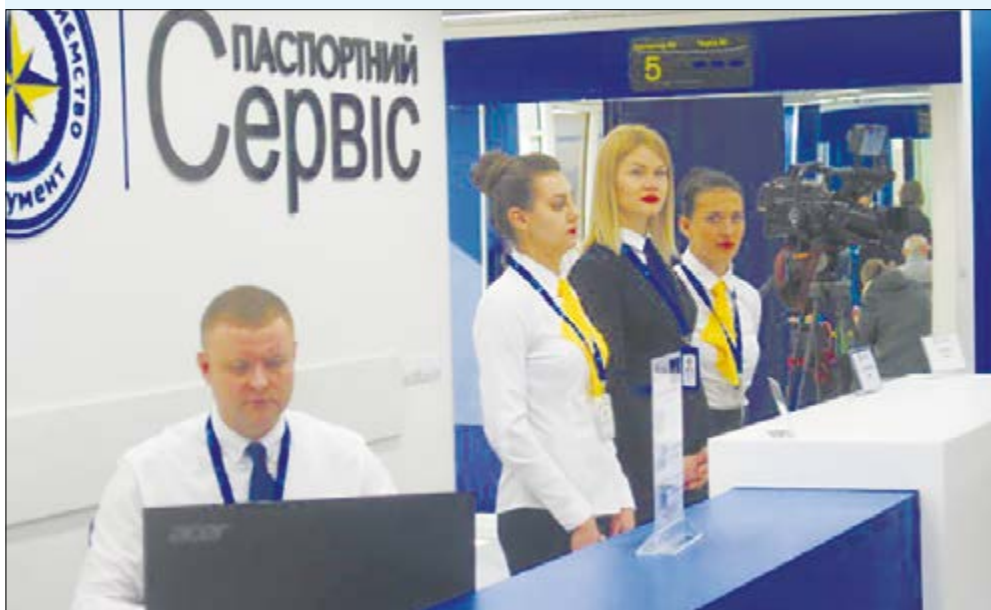
Жвавий інтерес громадськості та ЗМІ до оновленого Центру очільник вінницької міграційної служби Борис Наливайко пояснив тим, що кількість людей, бажаючих зробити собі закордонні біометричні паспорти, щороку неухильно зростає. Так 2016 року цей документ для виїзду за кордон оформило 57 тис. вінничан, а минулого – вже 125 тис. «Наплив величезний, – каже він. – Новий офіс дозволить нам позбутись черг. Але це ще не все. У планах до кінця року об'єднати усі територіальні підрозділи в один Центр надання послуг. Це буде максимально зручно для громадян».

Крім містян, велику зацікавленість у створенні й функціонуванні «Паспортного сервісу», де люди можуть вільно оформити паспортні та інші документи, виявляє й місцева влада. Заступник губернатора Олександр Крученюк під час своєї промови наголосив, що в результаті діяльності підрозділів ДМС та старого Центру ДП «Документ» торік до бюджету області у вигляді зборів та податків надійшло щонайменше 22 млн гривень. Звісно, відкритий у місті новий Центр суттєво збільшить цей показник.

У перший день своєї роботи вінницький «Паспортний сервіс» оформив 160 закордонних паспортів та дві ID-картки. Журналісти, присутні на урочистостях, почули від клієнтів лише позитивні відгуки. Зокрема, вінничани оцінили швидкість самого процесу оформлення – 15-20 хвилин на особу – зрозумілість й простоту цієї процедури, наявність вільного WI-FI. А ті, хто завітав до Центру з дітьми – могли скористатися ігровим майданчиком, обладнаним підприємством.

«Паспортний сервіс» знаходиться у центрі міста, на вулиці Соборній, 24 й працює у будні з 9:00 до 18:00 (без перерви на обід), у суботу з 9:00 до 13:00.

Володимир Поліщук

У Чернігові відкрито сучасний Центр оформлення документів

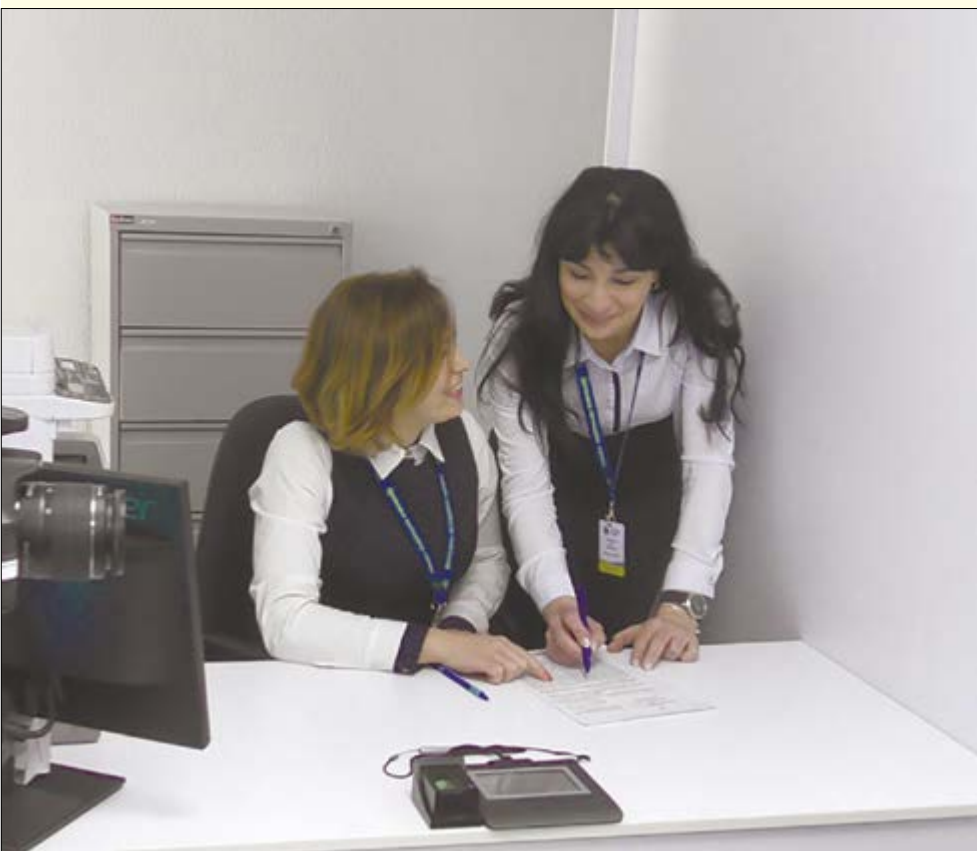
У приміщенні Управління ДМС у Чернігівській області відкрито для відвідувачів сучасний Центр оформлення біометричних документів.

Чернігівський Центр оформлення документів – перший в Україні підрозділ міграційної служби, облаштований за сучасними вимогами щодо комфортного обслуговування громадян і організований за принципом розділення функцій на фронт- та бек-офіс. У 2018 році заплановано відкриття ще кількох аналогічних центрів в інших областях.

До облаштування Центру долучилася місцева влада – з міського бюджету Чернігова було виділено кошти на частину ремонтних робіт.

В урочистому відкритті Центру взяли участь начальник УДМС України в Чернігівській області Ксенія Лук'янець, заступник Голови ДМСУ Тетяна Нікітіна, міський голова Чернігова Владислав Атрошенко, голова Чернігівської ОДА Валерій Куліч.

dmsu.gov.ua

24 березня 2018 року в редакції газети «Міграція» відбулася зустріч Головного редактора газети, члена колегії ДМСУ І. Супруновського з Директором департаменту організаційного забезпечення ДМСУ С. Донським. Протягом зустрічі було обговорено співпрацю між Державною міграційною службою та газетою «Міграція» щодо інформування широкого кола читачів про роботу ДМСУ та її територіальних органів.

У редакції газети «Міграція»

Того ж дня вони відвідали Чорноморський МВ ГУ ДМС України в Одеській області.

Начальник відділу В.Г. Ступак ознайомив присутніх з роботою відділу, де працює 7 працівників, встановлено 3 автоматизованих робочих місця для оформлення біометричних паспортів. У 2017 році у Чорноморську видано паспортів громадянина України у вигляді ID-карток – 2105 шт., паспортів громадянина України для виїзду за кордон – 10 677 шт. Протягом січня та лютого 2018 року було оформлено паспортів громадянина України у вигляді ID-карток – 312 шт., паспортів громадянина України для виїзду за кордон – 1798 шт.

У Чорноморську

Ірина Ткаченко,
кореспондент газети «Міграція»

Поповнення населення за рахунок співвітчизників за кордоном: приклад Казахстану

Олена Малиновська,
Доктор наук з державного управління,
головний науковий співробітник
Національного інституту стратегічних досліджень

Підтримка співвітчизників за кордоном наразі перетворилася на важливий напрямок діяльності багатьох урядів. В умовах посилення конкуренції за людські ресурси все більшої ваги набуває заохочення репатріації як складової міграційної політики. Для одних країн – це ключовий елемент націєтворення (Ізраїль), для інших – історично обумовлений обов'язок (Німеччина, куди після Другої світової війни прибули понад 4,5 млн етнічних німців), для третіх – засіб протидії депопуляції та старінню населення, забезпечення потреб у додаткових людських ресурсах з-за кордону при мінімізації ризиків, що несе урізноманітнення складу населення (Японія обмежує імміграцію іноземців, проте сприяє репатріації вихідців з країни та їхніх нащадків, зокрема з Латинської Америки).

Яскравим прикладом заохочення етнічної імміграції на пострадянському просторі є Казахстан, куди за чверть століття завдяки державній підтримці повернулося майже мільйон етнічних казахів з-за кордону, так званих «оралманів» (казахською мовою – поверненці). Більшість з них прибули з Узбекистану – 61,6%, 14,2% – з Китаю, 9,2% – з Монголії, 6,8% – з Туркменістану, 4,6% – з Росії. Наразі оралмани становлять до 6% населення країни, а з урахуванням природного приросту демографічне значення репатріації ще більш значуще.

Репатріація, з одного боку, мала поновити історичну справедливість відносно казахів та їхніх нащадків, які змушені були залишити батьківщину внаслідок

політичних репресій 1920-1930 рр., насильницької колективізації та голоду (між переписами 1926 та 1939 рр. казахське населення республіки зменшилося з 3,63 млн до 2,31 млн). З другого, – вона повинна була загальмувати стрімке скорочення населення внаслідок масової еміграції з Казахстану після розпаду СРСР росіян, німців, українців тощо (обсяги еміграції за двадцять років сягнули 3,5 мільйонів осіб). Не менш важлива мета полягала у відновленні та збереженні казахської етнічності, зміні етнічної композиції населення на користь титульної нації. Адже на момент набуття незалежності казахи становили менше сорока відсотків мешканців Казахстану. За оцінками 2016 року їхня питома вага зростає до 66,5%, не в останню чергу завдяки репатріаційним процесам.

Ще в листопаді 1991 р., тобто до набуття незалежності, було прийнято урядову постанову «Про порядок та умови переселення в Казахську РСР осіб корінної національності, що виявили бажання працювати в сільській місцевості, з інших республік і зарубіжних країн». Лише протягом 1991-1994 рр. іммігрували майже 122 тис. казахів, у т.ч. з країн СНД 56,9 тис., з Монголії – 21 тис., Ірану – 3,7 тис., Туреччини – 1,9 тис. Для них викупувалося житло, звільнене внаслідок еміграції його власників.

У червні 1992 р. вже в незалежному Казахстані було ухвалено закон «Про імміграцію», відповідно до якого етнічні казахи набули право на повернення на історичну батьківщину.

Передусім йшлося про осіб, які постраждали від репресій. Завдяки законодавчим змінам 1997 р. категорію оралманів було розширено, до неї зараховувалися всі етнічні казахи, які на момент набуття Казахстаном незалежності проживали за кордоном. З метою заохочення репатріації прибулим надавалася суттєва підтримка – компенсація витрат на переїзд та перевезення майна, звільнення від митних зборів, виділення коштів на купівлю житла в розмірі приблизно 650 доларів США на кожного члена сім'ї, одноразові допомоги тощо. Допомогою, однак, могли скористатися лише репатріанти, які прибували в рамках щорічно встановлюваних квот.

Квота репатріації визначалася як в цілому, так і для регіонів, з метою рівномірного розподілу прибулих територією країни. В 1993 р. вона становила 10 тис. сімей, або понад 40 тис. осіб. Згодом була значно зменшена, проте з покращенням економічної ситуації в нульових роках знову зростала і сягнула 10-15 тис. сімей.

Запровадження квоти, однак, не означало обмеження права оралманів в'їхати в країну і залишитися для постійного проживання. Реальна репатріація вчетверо перевищувала квоту. Поверненці, які до квоти не потрапили, користувалися всіма правами, зазначеними в законі «Про міграцію населення» від 2011 р., зокрема на медичну допомогу, освіту, соціальний захист нарівні з громадянами Казахстану, на відтермінування виконання військового обов'язку тощо, проте не отримували державний соціальний пакет і могли розраховувати на підтримку лише від місцевої адміністрації, яка зазвичай полягала у виділенні земельних ділянок та забезпеченні доступу до навчання.

Щоб набути статус оралмана і бути включеним до квоти необхідно було звернутися із відповідною заявою та пакетом документів до дипломатичного представництва Казахстану за кордоном або безпосередньо до уповноваженого органу влади всередині країни. У разі позитивного рішення видавалося відповідне свідоцтво, яке було підставою для отримання допомоги в облаштуванні, дійсне протягом року. За цей час його власник мав оформити громадянство, яке надавалося за спрощеною процедурою.

У структурі виконавчої влади було створено спеціалізований управлінський орган з регулювання імміграції, функціонувала мережа пунктів тимчасового розміщення новоприбулих, а також кілька адаптаційних центрів, де поверненцям надавалася різноманітна інформаційно-консультативна та правова допомога, пропонувалися курси з вивчення казахської мови (російської за бажанням), професійне навчання тощо.

Обсяги бюджетних коштів,

спрямованих на допомогу оралманам, передусім фінансування житла та одноразових допомог, постійно зростали. Якщо в 2003 р. вони становили 2 млрд тенге, то в 2005 р. – 5 млрд, в 2006 р. – 11,1 млрд, а в 2009 р. – 17 млрд тенге (близько 130 млн доларів США).

Репатріація казахів не була безпроблемною. По-перше, в культурному відношенні закордонні казахи відрізнялися від основної маси населення, по-друге, рівень їхньої освіти здебільшого був невисокий (з вищою освітою менше 10%). Серйозною виявилася мовна проблема – репатріанти з Китаю, Пакистану, Афганістану часто погано розуміли казахську мову, а переселенці до північних регіонів не могли комунікувати з місцевим населенням без знання російської мови. На заваді інтеграції була й ізоляція оралманів, яких розселяли в окремих побудованих для них поселеннях. Наступна проблема полягала у концентрації переселенців в південних, відносно густо заселених регіонах країни, де облаштувалися понад 50% оралманів, та у великих містах, що створювало напругу на ринку праці та житла. В результаті понад третина працездатних репатріантів не була працевлаштована, частина оралманів опинилася за межею бідності, частина – поверталася до місць попереднього проживання (за деякими оцінками, до третини прибулих).

Водночас значні пільги для оралманів викликали незадоволення корінного населення Казахстану, яке вбачало в них порушення власних прав, що спричинило виникнення соціальної напруги. Суспільне незадоволення зростало і внаслідок постійних скандалів, у т.ч. й корупційних, які супроводжували процедуру зарахування переселенців до квоти та реалізацію програм їх облаштування. У грудні 2011 р. відбулися протести нафтовиків, в яких активну участь взяли оралмани, що викликало певну політичну переоцінку політики репатріації. В 2013 р. до закону «Про імміграцію» було внесено зміни, якими квоти і спеціальні соціальні виплати переселенцям ліквідувалися, хоча за регіональними органами влади зберігалось право надавати їм одноразову грошову допомогу з власних бюджетів. Крім того, претендувати на набуття громадянства оралмани могли не раніше, ніж через 4 роки, а набуттю статусу оралмана мало передувати отримання дозволу на проживання. Це призвело до помітного скорочення репатріації. Якщо в 2004-2008 рр. прибували в середньому по 90 тис. оралманів на рік, то в 2014 р. було зафіксовано лише 8 тис., а в 2015 р. – 5 тис. поверненців.

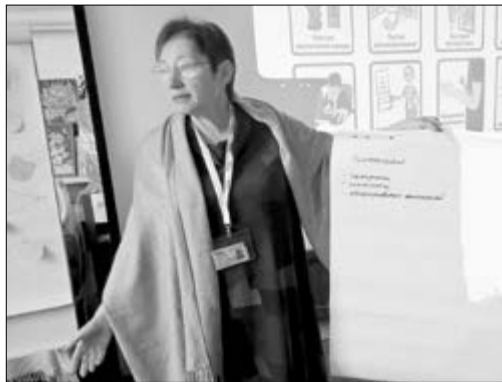
Оскільки повернення казахів на історичну батьківщину залишалося пріоритетом для держави,

така динаміка свідчила про необхідність корегування міграційної політики. Законодавчі зміни, ухвалені 2015 р., з одного боку, спрощували порядок імміграції співвітчизників, а з другого, – запроваджували механізми регулювання розселення оралманів у відповідності до потреб держави. Так, строк проживання репатріантів в країні, необхідний для набуття громадянства, було зменшено з 4 до 1 року. Набуття статусу оралмана стало можливим незалежно від регіону вселення. Водночас соціальний пакет (кошти на переїзд, службове житло тощо) надається лише тим, хто переїжджає до визначених урядом регіонів. В 2016 р. це було 7 областей півночі та центру країни, звідки відбувається еміграція і де спотерігається дефіцит робочої сили.

За новим законом визначитися із місцем проживання репатріанту потрібно ще до набуття до Казахстану. У разі якщо оралман вирішить змінити регіон проживання менше ніж через п'ять років після набуття, він мусить повернути отримані від держави кошти. Право на фінансову допомогу набули також поверненці, які уже проживали в Казахстані менше року, проте вирішили переїхати до визначених урядом регіонів. Ці заходи одразу спричинили значне збільшення репатріації – 36 тис. в 2016 р.

За висновком експертів, міграція значно змінила соціо-культурне обличчя Казахстану. Вона зробила країну більш відкритою до інших культур та інновацій, проте посилити ризики, пов'язані з прибуттям людей з невисоким освітнім рівнем, їх нерівномірним розселенням, що поглиблює дисбаланс у розміщенні населення (за прогнозами, до 2050 р. населення північних регіонів країни зменшиться на мільйон осіб, тоді як південних, найбільш привабливих для переселенців, зросте на 5,2 млн). Разом з тим імміграція оралманів є і залишатиметься основним напрямом державної міграційної політики. Адже в недалекому майбутньому Казахстан, вірогідно, потребуватиме додаткових робочих рук, під впливом урбанізації та зростання добробуту народжуваність знижуватиметься, а населення старітиме. Однак міграційний потенціал казахської діаспори вичерпується. Більшість казахів з Туркменістану та Монголії вже встигли репатріюватися. Внаслідок економічного підйому в Китаї репатріація з цієї країни незначна. Доволі скромна вона й з Росії. Головним джерелом переселення оралманів наразі є Узбекистан, де економічна ситуація менш сприятлива. За таких умов реалізація ідеї заохочення повернення казахів на історичну батьківщину, як складової націєтворення, потребуватиме від держави додаткових зусиль і ресурсів.

Старше покоління залишається в зоні конфлікту, тоді як молодше – виїжджає

Міжнародні гуманітарні місії надають допомогу літнім людям, які мешкають поблизу лінії розмежування, та переселенцям похилого віку.

У лютому цього року консорціум ACCESS оприлюднив інформацію щодо проблеми у сфері захисту літніх людей на сході України. За даними консорціуму, близько 1 мільйона осіб у віці 60 років і старших потребують гуманітарної допомоги в зоні конфлікту. Це 30% від загальної кількості тих, хто потребує допомоги. 1,6 мільйона осіб на сході України – це літні люди, які мають щонайменше одне хронічне захворювання.

Міжнародні місії констатують тенденцію: молодше покоління виїздить із зони конфлікту, тоді як старші люди залишаються. Пенсіонери становлять 31% від загальної кількості населення в зоні, яка прилягає до лінії розмежування. Для порівняння: в цілому по Україні цей показник становить 23%.

«Населення, яке мешкає на території уздовж лінії розмежування, має невелику частку молодих людей і дітей та високий відсоток літніх людей за 60 років, особливо літніх жінок. Старіння населення відбулося за рахунок того, що працездатні мешканці виїхали до економічно активних регіонів, тому що конфлікт призвів до скорочення можливостей зайнятості», – йдеться в аналізі гуманітарних тенденцій України, виконаному ресурсним центром REACH.

У березні відбулося засідання робочої групи щодо питань віку та інвалідності в контексті конфлікту на сході України за участі заступника міністра з питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України Георгія Туки. Захід було організовано Help Age International в Україні під егідою Кластеру з питань захисту (Protection Cluster Ukraine). На нього були запрошені представники урядових та

міжнародних гуманітарних організацій: Мінсоцполітики, Організації з безпеки і співробітництва в Європі (OSCE), Polish Humanitarian Action (PAH), International Committee of the Red Cross (ICRC), Данської ради у справах біженців (DRC), People in Need, БФ «Благодійний фонд Stabilization Support Services» (SSS) та інших.

Представники Help Age International in Ukraine в Донецькій та Луганській областях Михайло Верич та Вікторія Панченко презентували результати діяльності Технічної робочої групи з питань віку та інвалідності (ADTWG) у 2017 році; висвітлили основні проблеми, з якими стикаються люди похилого віку та з інвалідністю в умовах гуманітарної кризи; розповіли про гострі питання впровадження пенсійної реформи, її виклики та позитивні приклади.

Учасники заходу висловили необхідність покращення інформування населення стосовно пенсійної реформи, а також зазначили про необхідність вироблення рекомендацій для Уряду та місцевих органів виконавчої влади щодо покращення роботи з людьми похилого віку та особами з інвалідністю.

«Спрощення процедури перетину пенсіонерами та особами з інвалідністю лінії зіткнення, доступна роз'яснювальна компанія пенсійної реформи та подальше врегулювання розміру пенсій жителям сільської місцевості – це дієві важелі для послаблення напруги в суспільстві та сприяння його консолідації», – підкреслив Георгій Тука.

Гуманітарна організація Help Age Ukraine надала допомогу 2243 літнім людям (з них 990 – внутрішньо переміщені особи) у 17 громадських центрах Донецької та Луганської областей. Такі центри популяризують взаємодію поколінь, зменшують самотність та зміцнюють соціальну згуртованість, надаючи інформацію, правову допомогу та залучаючи літніх людей до спільної діяльності.

Про діяльність організації розповіла Ірина Цивковська, старший фахівець із координації проекту в регіоні:

«На жаль, становище багатьох літніх людей погіршилося, і не лише на території конфлікту. Діти виїжджають, а літні люди залишаються непоміченими. Діяльність нашої організації саме спрямована на допомогу постраждалим людям похилого віку – 60 років і старшим. Допомагаємо як місцевому населенню в Донецькій і Луганській областях, так і внутрішньо переміщеним

особам.

Головні наші програми – психосоціальна підтримка потерпілого населення. У Луганській області діють 10 центрів громадського дозвілля по всій лінії розмежування. Як правило, вони розташовані на базі територіальних центрів соціальної допомоги чи в будинках культури. Це Попасна, Лисичанськ, Кременна, Станиця Луганська та інші населені пункти. Місцеві мешканці займаються там рукоділлям, грають у шахи, беруть участь у спортивних змаганнях. Наприклад, великою популярністю користується фітнес і хорівий спів. Також там працюють наші проектні асистенти, волонтери. Коли дивишся на людей, які там займаються, ніколи не подумаєш, що це літні люди. На фітнес ходять навіть люди, старші за 80 років! А виробі наших підопічних часто можна побачити на різноманітних виставках.

Є й такий компонент, як догляд удома для маломобільних осіб. Таких підопічних відвідують удома наші волонтери, надають допомогу і навіть задовольняють потребу людей у спілкуванні. Це може бути допомога в заповненні документів, купівля продуктів, створення безпечного простору.

Найбільш уразливим нашим бенефіціарам ми надавали продукти харчування і засоби для пересування і догляду – ходунки, ціпки, памперси.

На першому етапі нашого приходу до нового населеного пункту намагаємося отримати інформацію у місцевої влади про основні потреби і труднощі людей. Наші волонтери проводять анкетування населення, і таким чином ми отримуємо перелік найбільш уразливих мешканців. Найпоширеніші питання, які одержуємо, – юридична допомога, нестача грошей на продукти та інші базові потреби. Є запити на інвалідні візочки, памперси.

Зараз завершуємо реалізацію проекту екстреної допомоги літнім людям у Донецькій і Луганській областях. Тісно й активно співпрацюємо з місцевою владою, іншими гуманітарними організаціями. У нас гарно відпрацьований зв'язок, і якщо якесь питання не можемо вирішити, переадресуємо його партнерській організації – приміром, це потреба в юридичній консультації чи побутовому паливі. Також тісно співпрацюємо з УВКБ ООН – вони виділяли допомогу найбільш уразливим нашим бенефіціарам. Усі організації разом прагнуть вирішити проблеми спільно.

У 2014 році проект був більше спрямований на екстрену допомогу. З того часу збільшилася кількість внутрішньо переміщених осіб, і вони стають відвідувачами наших центрів.

Також варто сказати про тренінги, які проводить наша організація чи партнери: тренінги з міної безпеки, із психосоціальної підтримки. Як засвідчує практика, люди, які пережили конфлікт, потребують такої послуги. Є групи підтримки, є й індивідуальні консультації.

Часто трапляється, коли телефонують не лише літні, а й молоді люди. У будь-якому випадку намагаємося вислухати, спрямувати туди, де допоможуть вирішити проблему. Іноді люди просто хочуть, щоб їх хтось почув і підтримав. Багато питань про реєстрацію переселенців, про нову пенсійну реформу.

Також у 2017 році ми стали розвивати групи «рівний – рівному»: відбираємо найбільш активних бенефіціарів і залучаємо їх як волонтерів. Вони відвідують своїх маломобільних ровесників удома, спілкуються, і ми бачимо, що це працює».

На знімках:

1. У центрі місцевої активності «Старе місто» (Краматорськ) для літніх мешканців міста і переселенців провели міні-тренінг на тему діабетичної стопи.

2. Тренінг проводить проектний спеціаліст Світлана Фесенко.

3. У січні 2018 року 60 мешканців сіл Травневе і Гладосове на лінії розмежування отримали набори теплих речей та предметів першої необхідності від Help Age.

*Ліна Куц,
власкор газети «Міграція»*

Ефективна система притулку дорівнює ефективній системі захисту прав людини в країні

Кількість людей, яким вдається отримати захист в рамках системи надання притулку в Україні, є дуже низькою – попри свою відповідність критеріям Конвенції про захист прав біженців. «Основна проблема української системи у тому, що вона не є рівною. У нас немає однорідної, кваліфікованої практики індивідуальної оцінки кожної справи та індивідуального підходу до кожного шукача притулку, як того вимагають міжнародні стандарти. І це основна проблема, яка має бути вирішена на рівні реформування міграційної системи в Україні», – розповіла Дарина Толкач, адвокатський координатор благодійного фонду «Право на захист» під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

Кількість біженців, які шукають притулку в Україні, є невеликою, порівняно з іншими європейськими країнами: у 2017 році на отримання статусу біженця подали

771 заяву. Кількість людей, які отримують статус біженця в Україні, коливається у межах 5-9% від кількості заяв. Процедура отримання статусу біженця в Україні на практиці виявляється дуже складною до реалізації. Самі біженці скаржаться на те, що процес триває занадто довго. До часу отримання статусу біженця такі особи не можуть скористатись навіть базовими громадянськими правами. Водночас вони не можуть повернутися до своєї країни, оскільки саме вона і є основним фактором небезпеки.

Коли Україна приєдналася до Міжнародної конвенції захисту прав біженців, то взяла на себе зобов'язання створити ефективний механізм захисту таких людей, а також механізм інтеграції тих, кому у відповідності до Конвенції буде надано захист, та створювати адекватні умови облаштування нормального й безпечного життя на території України. З цього випливають основні питання до системи притулку.

«З початком кризи внутрішнього переміщення для більшості людей стала зрозумілою проблема, коли ти змушений залишати домівку і тікати від війни чи інших обставин, які становлять для тебе загрозу. Водночас частина людей намагається протиставити ці два процеси і каже: мовляв, ми не будемо займатися біженцями, у нас і своїх проблем вистачає. Але країна, де є розподіл чи диверсифікація права

однієї людини на безпеку та права іншої людини, одразу містить у собі загрозу для будь-якого громадянина, і це основна проблема», – підкреслила координатор фонду «Право на захист».

«Сказати, що велику увагу в Україні приділяють біженцям, не можна. Добре, що є правозахисні організації, які допомагають із перекладом, супроводжують під час подання документів. Ми віддаємо всі документи і по суті стаємо заручниками у цій країні. Я не можу відкрити рахунок у банку, у мене є лише одна довідка, із якою я ходжу. Я навіть не розумію, чи можу з цим документом виїхати, приміром, до Харкова», – розповіла Жанара Ахметова, журналістка з Казахстану, шукачка притулку в Україні.

План заходів щодо інтеграції біженців до 2020 року не має індикаторів і потрібної методології, за якою можна було б виміряти ефективність заходів, які проводяться в Україні, зазначають експерти. Під час підготовки плану ніхто не вимірював інституційну спроможність організацій-виконавців та не говорив із ними. Також проблемою є брак кваліфікованих людських ресурсів. «Замість того, щоб займатись пошуком на мігрантів, можна було б залучити ресурси на такі базові речі, як відкрити рахунок в банку чи скористатись системою охорони здоров'я», – зазначив Андрій Солодько, експерт із міграції (аналітичний центр CEDOS).

Ефективна система притулку дорівнює ефективній системі захисту прав людини в країні, вважають правозахисники. «Коли протиставляють національні інтереси інтересам біженців, мігрантів, варто пам'ятати, що саме з цього починаються тоталітарні режими, порушення міжнародного права та інших прав людини. Будуючи нашу систему притулку, ми повинні виходити з того, що держава взялася захищати право людини на життя – незалежно від того, громадянином якої країни людина є», – переконана Дарина Толкач.

Також важливо до роботи з шукачами притулку залучати людей, які вже пережили цей досвід і могли би допомагати співвітчизникам інтегруватися в українському суспільстві. Експерти підкреслюють, що після масового прибуття мігрантів до країн ЄС у 2015-2016 рр. колапсу не сталося саме через грамотну міграційну політику. «Мігрант, який приїздить до країни, – це людина, в яку вже інвестовано певні ресурси. Вона має освіту, досвід. І це вигідно приймаючій державі. Так, інтеграція мігрантів – це певні інвестиції, але вони короткострокові, тоді як зиск – довгостроковий», – каже Андрій Солодько.

На знімку:

Дарина Толкач та Андрій Солодько під час прес-конференції в Українському кризовому медіа-центрі.

*Ліна Куц,
власкор газети «Міграція»*

«Живи та працюй в Україні» – девіз служби зайнятості

Державний секретар Міністерства соціальної політики України Віктор Іванкевич говорить: «Основна причина трудової міграції – рівень заробітної плати. Якщо заробітні плати будуть співставні із рівнем життя – це впливатиме на людей так, щоб вони не шукали за кордоном кращої роботи».

Чи готові роботодавці Одещини платити високі заробітні плати своїм працівникам? Які вакансії та які зарплати пропонують сьогодні роботодавці жителям Одеси і області? Про це поговоримо з директором Одеського обласного центру зайнятості Сергієм Гаценком.

– Цього року понад 3 тис. роботодавців заявили до служби зайнятості близько 6 тис. вакансій. І якщо раніше переважна кількість вакансій передбачала мінімальну заробітну плату, то зараз ми спостерігаємо незначне, але збільшення кількості вакансій із заробітною платою 8-10 тис. гривень і вище. Висококласному менеджеру, інженеру, електрику, кухарю роботодавець готовий платити достойну зарплату. На жаль, служба зайнятості не завжди може задовольнити вимоги роботодавця. Відкритих вакансій вистачає, однак далеко не завжди пропозиції роботодавця влаштовують шукачів роботи. Тому ми намагаємося переконати роботодавця переглянути заявлений розмір зарплати або запропонувати додаткові стимули для працевлаштування саме на його підприємстві. І в разі коли роботодавець йде назустріч працівнику, йому вдається укомплектувати вакансію досить швидко.

– Які працівники дефіцитні на ринку праці?

– Найбільший дефіцит кадрів спостерігається у сфері продажу та маркетингу. Серед робітників найбільшим попитом користуються водії, швачки, електрогазоварники, трактористи. У сфері послуг існує постійний попит на продавців, офіціантів, кухарів. Затребувані представники будівельних професій. Іноді роботодавців не влаштовує кваліфікація спеціалістів, які

хочуть влаштуватися на роботу. Служба зайнятості має можливість підготувати працівника на замовлення роботодавця. Для цього ми здійснюємо професійну підготовку, перепідготовку за 28 професіями на базі навчального центру служби зайнятості. Термін навчання становить від декількох тижнів до 8 місяців. А свідоцтво встановленого зразка за професією кухар, тобто роботодавці за декілька днів. Але це в тому разі якщо у вас є відповідні знання і навички і ви готові їх підтвердити – скласти іспит. Лише в березні цього року 9 осіб підтвердили неформальне навчання за професією кухар, тобто роботодавці за короткий період отримали висококласних, перевірених фахівців. Це особливо актуально напередодні літнього періоду, коли починають працювати оздоровчі заклади.

– Напевно Ви можете поділитися конкретними прикладами, коли людина звернулася до центру зайнятості і знайшла роботу?

– З початку цього року більше 2,5 тис. осіб були працевлаштовані за сприяння служби зайнятості, більше 1,8 тис. безробітних отримали нову професію, 1,4 тис. брали участь у громадських роботах. Ми допомагаємо всім, хто звертається до служби зайнятості і для нас цінною є доля кожного шукача роботи, незалежно від того, знайшла людина роботу або відвідала семінар, отримала нову професію чи стала підприємцем за сприяння служби зайнятості, головне – повернути її до активного життя, повернути віру у власні сили, впевненість у майбутньому.

*Л.Адилова,
кореспондент газети «Міграція»*

Можливо мій відгук буде корисним...

За направленням Лиманського районного центру зайнятості Ольга Драмогорецька опановує затребувану роботодавцями професією швачки і ділиться своїми враженнями.

«Можливо мій відгук буде комусь корисний: якщо ви залишилися без роботи або бажаєте змінити місце роботи – звертайтеся до центру зайнятості. Гарне враження від центру зайнятості в Лиманському районі Одеської області отримувеш відразу завдяки доброзичливим співробітникам. Якщо ви маєте

бажання, служба запропонує вам професійне навчання. Безробітний може стати слухачем одного з центрів професійно-технічної освіти Державної служби зайнятості і опанувати одну з 77 потрібних на ринку праці спеціальностей. В Одеському ЦПТО, що на вул. Іцхака Рабіна, 18 А, привітний і уважний персонал та викладачі. Особливо хочу відзначити майстра Еліну Омелянівну Кривенко. Також тут створено хороші умови не тільки для навчання, але і для проживання слухачів. При цьому, безробітний отримує допомогу по безробіттю.

Спасибі за Вашу доброту чуйність, тепло і знання, яке даруєте нам.

З вдячністю, учениця Одеського ЦПТО Ольга Драмогорецька».

Нам дуже приємно отримувати такі відгуки, коли бачиш плоди своїх зусиль; вони надихають нас до подальшої праці.

*Л.Адилова,
кореспондент газети «Міграція»*

Реальні історії: змінити долю

До відкриття власної справи кожен йде своєю дорогою. Хтось продовжує родинні традиції, хтось шукає справу, до якої можна прикласти набуті у минулому знання та досвід. А хтось просто відкриває нову сторінку у своїй трудовій біографії, як це зробила мешканка Кілії Руслана В.

До того, як звернутися до Кілійського районного центру зайнятості, Руслана мала майже 13 років страхового стажу, на останньому місці роботи трудилася продавцем, але за станом здоров'я була змушена звільнитися з роботи. Фахівці центру після проведення профдіагностики скерували молоду жінку на отримання в Одеському центрі

професійно-технічної освіти професії, яка підходить їй за всіма критеріями, і до якої у неї є здібності – перукар. А після повернення з Одеси Руслана започаткувала підприємницьку діяльність та відкрила власну перукарню або як зараз кажуть – салон краси. Руслани дуже подобається робити людей красивими, і вона вважає, що перукарська справа – це її покликання. Зараз в її салоні можна зробити ще й манікюр, і планується розширення переліку послуг. Враховуючи, що салон Руслани знаходиться далеко від центру міста, де такі заклади розміщені у кожному кварталі, клієнтів у молодого майстра зачісок вистачає. І мешканці відділених вулиць задоволені, бо не треба витратити час та гроші, щоб добиратися до центру міста лише для того, щоб навести красу.

Підприємницька діяльність – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність із метою досягнення економічних та соціальних результатів та одержання прибутку. Руслана ризикнула започаткувати підприємницьку діяльність, і в неї все вийшло.

*Л.Адилова,
кореспондент газети «Міграція»*

Активна та успішна

Наталія Нефьодова звернулася до Любашівського центру зайнятості за сприянням у працевлаштуванні після того, як змушена була покинути дім, роботу, близьких людей в рідному містечку Перевальськ, що на Луганщині, та шукати мирного життя для свого маленького сина деінде. Це добра, чуйна, ніжна, тендітна жінка, водночас із сильним вольовим характером. Маючи високий професіоналізм та досвід, Наталія знайшла своє місце в Любашівській ЗОШ – гімназії та успішно працює вчителем

іноземних мов (англійська та німецька). Проявляє ініціативу: організувала для школярів молодших класів гурток з вивчення іноземних мов, залучила до викладацької діяльності волонтера з Америки, а також сама була запрошена до цієї країни з метою обміну досвідом. Це та людина, яка ставить перед собою цілі і досягає їх, яка впевнена у своїх діях, знаннях, котра ніколи не зупиняється на досягнутому, постійно розвивається і самовдосконалюється, яку поважають у суспільстві і яка є затребуваною особистістю. Успіху можуть досягнути багато людей, але щоб підтримувати стан успішності потрібно мати потяг до своєї справи та любов до життя.

Чоловік Наталії, також за сприянням Центру зайнятості, успішно працює в Любашівській селищній раді та користується повагою і авторитетом. Тож молода сім'я знайшла підтримку, допомогу, а головне – нове та мирне життя для своєї родини в Любашівці.

*Л.Адилова,
кореспондент газети «Міграція»*

Євген Чикаленко – меценат, агроном, видавець

Євген Чикаленко народився 9 грудня 1861 року у селі Перешори на Херсонщині у сім'ї поміщика. Дитинство провів там же у Перешорах серед простих українських селян, в атмосфері живих народних традицій. Коли Євгенові виповнилося 9 років, його віддали на навчання до Одеси в пансіон англійця Рандаля. Згадуючи роки перебування у пансіоні, Євген пізніше у «Спогадах» писав, що в дитинстві він знав лише «музицьку», тобто українську мову. Ця обставина стала причиною дошкільних глузувань з нього з боку школярів та вчителів. Переборюючи ці глузування, він формував свій світогляд і характер. Через три роки дядько Петро (після смерті батька був опікуном) перевів його до приватної гімназії Соколовських. З вересня 1875 року Євген уже учень Єлисаветградського реального училища. У цьому училищі за однією партою з Євгеном сидів Панас Тобілевич (майбутній артист Панас Саксаганський). У родині Тобілевичів юний перешорець стає своєю людиною і, таким чином, опиняється в самому епіцентрі активного громадського життя повітового міста та проводить у колі української інтелігенції цілих шість років, аж до свого від'їзду в Київ.

У Києві Євген знайомиться з професором історії Володимиром Антоновичем, композитором Миколою Лисенком, бібліографом Михайлом Комаровим, статистиком Олександром Русовим, студентом, а згодом ректором Харківського університету Дмитром Багалієм та іншими. Разом з ними бере участь у роботі «Словарної комісії», результатом діяльності якої згодом стане відомий «Словарь української мови» за редакцією Бориса Грінченка.

1883 року Є. Чикаленко закінчує навчання на природничому факультеті (агрономія і зооветеринарія) Харківського університету. У 1885 році за зв'язки з національно налаштованою українською інтелігенцією потрапляє під п'ятирічний нагляд поліції і переїжджає до маєтку у Перешори, де займається сільським господарством. У своєму маєтку запроваджує найсучаснішу агрокультуру, застосовує машини, здійснює селекцію худоби. Набувши певного досвіду господарювання, Є. Чикаленко проинявся ідеєю популяризації агрономічних знань серед селянства.

Від 1894 року сім'я Чикаленків мешкає в Одесі. Тут він стає членом української Громади і бере активну участь у її діяльності, а також допомагає у видавничій діяльності.

1897 року в Одесі вийшла його перша книжка «Розмова про сільське господарство. Чорний пар, плодзміни і сіяна трава», яка мала величезний успіх у селянства. Усього за період з 1897 до 1918 року побачили світ шість його книг на

сільськогосподарську тематику.

Коли у 1895 році померла його восьмирічна донька, Чикаленко вирішив усі кошти, які мали скласти її посаг, віддати на громадські цілі і таким чином вшанувати її пам'ять.

Спочатку він вніс у редакцію журналу «Киевская старина» одну тисячу рублів як премію за найкраще написану популярну історію України. Крім того, взяв на себе оплату авторських гонорарів у цьому журналі, підтримуючи таким чином Б. Грінченка, Д. Яворницького, М. Коцюбинського та ін. Як меценат, засновує фонд допомоги українським письменникам імені Д. Мордовця. У Перешорах заснував бібліотеку для селян, придбавши багато книг.

Значну частину коштів починає витрачати на українську справу. Ще 1897 року разом з О. Кониським та С. Єфремовим створює Українську загальну організацію, яка мала об'єднати всі розрізнені українські громади. Пізніше на основі цієї організації виникло декілька політичних партій, зокрема Товариство українських поступовців (ТУП).

Восени 1900 року Є. Чикаленко переїжджає до Києва та бере діяльність у роботі київської «Старої громади». Це був тодішній цвіт української інтелігенції. Згодом він згадував про це: «У той час треба було мати багато мужності, віри в справу відродження української нації, щоб людям, бувшим на державній службі, обтяженим родиною, належати до незаконного союзу», за яке загрозувало «поселення в Сибіру». Є. Чикаленко не обмежувався у своїй діяльності проблемами тільки Наддніпрянської України. Він перераховував великі кошти на функціонування Наукового товариства ім. Тараса Шевченка у Львові. У 1904 році фінансував літні університетські курси для галицьких студентів.

У 1902-1904 роках, коли М. Грушевський закликав через громадськість до збирання коштів на будівництво Академічного дому у Львові, Євген Чикаленко виділив на це 25 тис. рублів з умовою надання там кімнат насамперед студентам з Наддніпрянської України.

У Києві Євген Харлампійович близько зійшовся з групою молодих українців, що гуртувалися у видавництві «Вік» – Б. Доманецьким, В. Прокоповичем, С. Єфремовим, Ф. Матушевським. Згодом у своїх мемуарах він згадував, що не мав нічого «проти революційно-соціалістичних партій, аби тільки вони стояли на українському національному ґрунті». Свої симпатії виявляв і матеріально. Наприклад, 1903 року передав для Революційної української партії (РУП) тисячу рублів, на які вона випускала тижневик

«Селянин».

1905 року, у розпал російської революції, перед українцями постало завдання організації щоденної національної газети. Спочатку (грудень 1905 року) газета виходила під назвою «Громадська думка», а з вересня 1906 року – «Рада». Її одноосібним видавцем став Є. Чикаленко. Він уважав, що «Рада» – «се єдиний щоденний часопис в Україні, який будить національну свідомість і смерть його була б для нас другим Берестечком». Для матеріальної підтримки газети доводилось продати частину землі у Перешорах, щоб виручені 10 тисяч рублів вкласти у газету. Часопис виходив до початку Першої світової війни.

Меценат опікувався і хворим Іваном Франком, збираючи для нього кошти і надаючи власні. У листі до Івана Франка від 20 лютого 1909 року писав: «Ви не повірите мені, коли я Вам скажу, що вже з Нового року я живу в борг... Усі запаси, які були, поглинула «Рада», і я мушу позичатися до нового врожаю. Щодо моїх знайомих, то майже всі вони ніяких грошей не мають, а хто має, у того не виреш ні на які цілі».

Восени 1914 року, побоюючись можливого арешту, Є. Чикаленко виїхав до Петрограду, а звідти – до Фінляндії, де тривалий час лікувався.

Український національний рух значно поживався після Лютневої революції 1917 року. Падіння царизму дало можливість активізувати діяльність українських організацій. Уже 4 березня 1917 року, з ініціативи члена Товариства українських поступовців – Д. Дорошенка, С. Єфремова, Є. Чикаленка та інших – була створена Українська Центральна Рада. Є. Чикаленка мали обрати її головою, але через хворобу він відмовився на користь М. Грушевського. 3 березня до жовтня 1917 року живе у Перешорах, де займається сільським господарством. Там він підготував друге видання книжки «Розмова про мову», в якій доводить необхідність запровадження рідної мови в освіті, пресі, науці, в державних та інших установах. З цього приводу писав: «Перечитайте минуле життя всіх народів, то побачите, що тільки просвіта на своїй рідній мові будить народ від віковичного сну, визволить його з темноти та бідності на ясний світ до кращого життя».

У політиці він почувався зайвим. Тон тоді задавали соціалісти, які зробили ставку на соціальних люмпенів. Натомість Євген Чикаленко покладався на можливості середнього землевласника, заможного селянина.

Утім, до політики гетьмана Скоропадського він також ставився неоднозначно.

Але й повстання проти нього, очолене Винниченком і Петлюрою, вважав фатальною помилкою. За Гетьманату Євгенові Харлампійовичу пропонували очолити уряд, стати міністром з аграрних питань, проте він відмовився. Скоропадський повертав землю великим поміщикам (тоді як соціалісти взагалі виступали за скасування приватної власності), отже можливостей для того, щоб реалізувати свою аграрну програму в нього не було.

Його вважали «українським монархістом», проте сам він рішуче не погоджувався з такою характеристикою. І все ж консервативна ідея у версії В'ячеслава Липинського не була йому чужою. «Польові дослідження» українського національного характеру (як у «селянській»), так і в «інтелігентській» його іпостасі змушували Чикаленка спочатку напівжартома, а потім уже й серйозніше висловлювати думку про те, що було б, може, на краще, «щоб нас завоювали німці!» Адже ж, казав він, чехам «німецький слід» у їхній історії пішов на користь... Ця екстравагантна «візія» не полишить Євгена Харлампійовича й пізніше, і матиме він, прихильник української монархії, багатьох опонентів. Хоча навряд чи йшлося про якийсь реальний політичний проект: Чикаленкове «германофільство» мабуть варто сприймати передусім у контексті національної самокритики.

Хворий Чикаленко у січні 1919 року перебрався до Галичини. З 1920 року перебував у Австрії, а 1925 року переїхав до Чехо-Словаччини, де працював Головою Термінологічної комісії при Українській господарській академії у Подєбрадах.

20 червня 1929 року Є. Чикаленко помер у клініці чеського університету. Похований у Подєбрадах.

Євген Чикаленко – автор «Спогадів» (у двох томах) та «Щоденника», написаних в еміграції. Вони додають багатий матеріал до історії українського руху XIX – початку XX ст. Євген Харлампійович вірив, що настануть часи, коли Україна буде вільною.

Багатогранна громадська та благодійна діяльність Євгена Чикаленка і та самовідданість, з якою він пропагував українське слово, українську історію та культуру, є свідченням благородства, величідуху й патріотизму цієї Людини. Сьогодні ми з гордістю та вдячністю згадуємо Євгена Чикаленка як подвижника української культури, талановитого літератора, видавця, освітнього діяча, що лишив помітний слід в історії українського державотворення.

Роман Кухаренко,
власкор газети «Міграція»

Українці у Фінляндії

Фінляндія – держава у Північній Європі. Межує зі Швецією на заході, з Норвегією – на північному заході та з Росією – на сході. На півдні й на заході береги країни омивають води Балтійського моря і його заток – Фінської та Ботнічної. Столиця і найбільше місто – Гельсінкі. Це восьма за площею країна в Європі і найбільша малонаселена країна в Європейському Союзі.

Фінляндія є членом Північної Ради (з 1956 року), Європейського Союзу (з 1995 року) і Шенгенської угоди (з 1996 року).

З кінця XII ст. до 1809 року Фінляндія була частиною Швеції, що позначилося на поширеності шведської мови та її офіційному статусі. Потім була включена до складу Російської імперії як автономне Велике князівство Фінляндське. Незалежна держава з 6 грудня 1917 року.

У 2010 році країна зайняла перше місце у списку «Найкращих країн світу» (англ. The world's best countries) за версією журналу Newsweek.

Фінляндія займає перше місце у світі за індексом людського капіталу станом на травень 2015 року

Назва

Самі фіни не називають свою країну Фінляндією, для них це слово чуже, воно має германське походження. У фінській мові навіть немає звуку «ф». Для них їхня країна – Суомі, а самі вони – суомалайсет (народ Суомі). Історію походження назв «Суомі» та «Фінляндія» достеменно не встановлено. Раніше була поширена версія, що «Суомі» означає «країна боліт». Згідно з новітніми дослідженнями, «Суомі» може походити від прабалтійського *zemē, якому завдячують своїм походженням також слово «саами» і назва однієї з провінцій Фінляндії — Гяме. Ще одна гіпотеза вказує, що «Суомі» утворилося від слова, яке означало «індоевропейець» і яке є спільнокореневим, наприклад, з

латинським homo «людина».

Мова

Більшість населення Фінляндії (92%) в повсякденному спілкуванні використовує фінську мову. На південному заході країни порівняно більше поширена шведська мова (5,6%), яка, втім, суттєво відрізняється від шведської мови у Швеції. Однак офіційними є обидві. Іншими мовами розмовляють 2,4% населення (саамі- та російськомовна меншості). Мова саамі (саамська, лапландська) є рідною приблизно для 1 700 саамів.

Під час дослідження, проведеного Євробарометром мов ЄС у 2005 році, 60% дорослого населення країни вказали на знання англійської, 38% – шведської мови (41% в 2008), і 17% – німецької. За числом людей, які розмовляють англійською, Фінляндія посідає п'яте місце після Мальти (89%), Нідерландів (86%), Швеції (85%) і Данії (83%).

Релігії

Статистичні дані відносять Фінляндію до країн з найменшою релігійністю її жителів, хоча згідно з Конституцією Фінляндії євангельсько-лютеранська, а також православна церкви мають статус державних. Представники самих церков вживають поняття «національна церква», а не «державна». Відносини між церквою і державою регулюються особливими угодами, а діяльність самих церков – спеціальним законодавством. Державна церква має право на особливий церковний податок (збирається за допомогою державних податкових органів на основі добровільного входження громадян у ту чи іншу церковну структуру).

На 2014 рік до лютеранської церкви належали 74,0% населення країни, до православної – близько 1%. До інших церковних деномінацій на 2009 рік себе відносили 1,4%, а 19,2% жителів не мали релігійної приналежності. На 2013 рік в Фінляндії жило

близько 50 тис. мусульман, велика частина яких – іммігранти і їхні діти. У 2016 році в Фінляндії число мусульман вперше перевищило число православних. У країні діють понад 40 мусульманських молитовних приміщень, заплановане будівництво першої мечеті в Гельсінкі.

Дослідження 2015 року відзначають зростання серед учнів фінських ліцеїв і училищ екстремістських настроїв у вигляді ненависті або нетерпимості, заснованої в тому числі і на релігійному ґрунті.

Збройні сили

Сили оборони Фінляндії складаються з кадрових військовослужбовців, а також призовників-строковиків, включаючи жінок. Уся структура підпорядкована командувачу силами оборони, який, в свою чергу, підзвітний президенту республіки.

Бюджет оборонних сил Фінляндії складає трохи менше 3 млрд євро на рік.

Після Другої світової війни Фінляндія стабільно дотримувалася позаблокового статусу. Хоча після російської анексії Криму та агресії на Донбасі періодично піднімається питання про вступ Фінляндії в НАТО. На даний час здійснюється програма військового співробітництва з багатьма країнами, що входять до Північноатлантичного альянсу.

Усі громадяни Фінляндії чоловічої статі з 18 років підлягають призову на військову службу. Термін служби складає від шести до 12 місяців (альтернативна невійськова служба).

З 1995 року в армії можуть служити як добровольці жінки. Діє Союз призовників, який відстоює права військовослужбовців-строковиків.

У період холодної війни Фінляндія могла мобілізувати в разі військових дій до 490 тис. резервістів, але на даний час це число зменшилось до 350 тис. у зв'язку зі скороченням військового бюджету.

Туризм

Туризм є однією зі складових економіки Фінляндії. Одним з найпопулярніших у іноземних туристів містом є столиця Фінляндії – Гельсінкі. Також популярні інші великі міста: Тампере, Турку, Оулу, Куопіо і Порвоо. У період різдвяних канікул і Нового року країну відвідують до 100 тис. туристів з Росії.

За оцінками центру просування туризму МЕК, розвиток туристичного бізнесу в країні стримується стереотипами, які склалися у іноземців, що Фінляндія – далека, холодна і дорога країна, в зв'язку з чим МЕК закликав руйнувати сформовані упередження. За даними агентства Eurostat, Фінляндія визнана однією з найдорожчих країн Європи. Ціни в ній вищі за середньоевропейські на 20%.

Серед пам'яток природи у Фінляндії виділяють гору Аавасакса, розташовану поблизу Полярного кола, озеро Саймаа та ін.

У Фінляндії, здебільшого в Лапландії, розвинений зимовий туризм – спуски для любителів гірськолижного спорту та сноуборду, походи на снігоходах, їзда на собаках і оленячих упряжках.

У Кемі шозими будують величезну снігову фортецю Lumi Linna з Крижаним готелем. Салла, Рука біля Куусамо, Суому поблизу Кеміярви, Сааріселькя, Леві, Хімос і Юлляс відомі своїми гірськолижними спусками.

Інтернет

У 2015 році в рейтингу Всесвітнього економічного форуму Фінляндія була позначена як лідер за кількістю мобільних інтернет-підключень (на сто жителів – 125 підключень; Японія – 116; Угорщина – 33), у той же час дослідники відзначили низький рівень оцифрування в країні. Однак вже в 2016 році, за оцінкою, складеною дослідницьким інститутом фінської економіки Etlä, країна вийшла в лідери за рівнем оцифрування серед 22 країн Європи.

Ряд компаній відкрили в країні свої дата-центри. У 2013 році корпорація Google інвестувала в проект в Хаміна близько 800 млн євро (для охолодження електронної техніки в центрі використовується морська вода). У 2014 році Microsoft відкрив свій центр в регіоні Уусімаа.

Розробляються плани з прокладання оптоволоконного кабелю з Німеччини в Фінляндію по дну Балтійського моря.

Українська діаспора

Українська громада у Фінляндії є відносно молодою, нечисленною, але згуртованою. Вона сформувалася здебільшого за рахунок еміграції і налічує близько п'яти тисяч осіб (за станом на 31 грудня 2016 року на території Фінляндії постійно проживає близько 3 тис. громадян України). Місцями компактного

проживання є міста: Гельсінкі, Тампере, Ювяскюля, Турку, Оулу, Сало.

«Товариство українців у Фінляндії» було засноване у 1997 році. Основним напрямом роботи Товариства є об'єднання українців, поширення української культури в країні проживання, підтримка української мови. З метою популяризації української мови та культури у 2014 році Товариством був створений Український театр. У січні 2016 року у Гельсінкі розпочала роботу Українська недільна школа «Веселка». Обізнаності фінського суспільства із українським культурним надбанням сприяє Український кіноклуб, у рамках якого демонструються українські фільми, як класичні, так і сучасні. У 2009 році українцями м. Турку було створене товариство «Українці Фінляндії». У м. Тампере організувався осередок «Товариство українців в Тампере». Активно функціонує також Міжнародний український культурний центр.

Заробітчани

Як повідомляє фінське видання Yle, число заявок на роботу в Фінляндії від українців істотно зросло після того, як в столичному регіоні спростили правила працевлаштування для громадян країн, що не входять до Європейської економічної зони.

Близько 6100 осіб подали заявки на отримання дозволу на роботу в столичному регіоні за період з січня по вересень минулого року. Це на 20% більше, ніж за аналогічний період 2016 року. З них 1400 припадає на українців. Для порівняння, росіяни подали 900 заявок, а громадяни Філіппін, В'єтнаму, Китаю і Таїланду – по 300.

Центр економічного розвитку ELY вказує, що якщо трудове законодавство і далі буде спрощуватися, то Фінляндії варто готуватися до напливу іноземних працівників в таких сферах, як, наприклад, клінінг і логістика. Зараз в Фінляндії опрацьовують проект залучення громадян інших країн для роботи в готелях і ресторанах, оскільки, не дивлячись на безробіття, роботодавцям часом важко підібрати персонал серед фінів.

Проти спрощення правил виступають фінські профспілки, які наполягають, що нововведення не кращим чином позначатимуться на ринку праці республіки.

При цьому, згідно з останнім дослідженням Регіонального державного адміністративного агентства Південної Фінляндії (AVI), на півдні країни близько 15% працівників трудяться нелегально, тоді як в середньому по республіці ця цифра не перевищує 6%. Серед тих, хто працює в Суомі нелегально, багато іноземців.

Традиційна пасхальна їжа в різних країнах світу

Дізнайтеся, що готують на Великдень в інших країнах.

Англія

У Страсну п'ятницю британці звикли їсти hot cross buns – булочки зі спеціями, прикрашені візерунком у вигляді хреста. Як свідчить одне з повір'їв, булочки, які були спечені у Страсну п'ятницю, не псуються протягом усього року. На сам Великдень у Британії прийнято готувати печеню з молочного ягняти.

Франція

На Великдень у Франції, як і в Англії, готують ягня. Традиційна великодня страв французів – бараняча нога, запечена в духовці з прованськими травами, кмином, часником й оливковою олією. На гарнір подають зелену квасолю і печену картоплю.

Німеччина

На Великдень німці люблять їсти солодощі на зразок пасок. Вони не готують страви з ягняти, але випікають солодкі пироги у формі тварини.

Хорватія

Традиційна великодня страв хорватів – пиріг з лимонною або апельсиновою цедрою, сухофруктами, родзинками або цукатами. Називається ця смакота пинца. На ній часто за традицією роблять візерунок у формі хреста. Крім пирога, стіл у хорватів багатий шинкою, вареними яйцями, редискою і зеленою цибулею. Як і у нас, в Хорватії проводять великодню літургію, на якій люди святять паски й пироги.

Італія

В Італії на Великдень готують традиційну страву – коломбу паскуале, що дослівно означає «великодня голубка». Правда, ви не знайдете двох однакових страв, адже у кожної господині свій рецепт. Коломба – це високий сухуватий пиріг, який готують з дріжджового тіста з додаванням тертої апельсинової цедри, цукатів або родзинок. Печуть його у формі голуба, а зверху посипають цукром і шматочками мигдалю. Виходить

солодкий символ миру й Воскресіння.

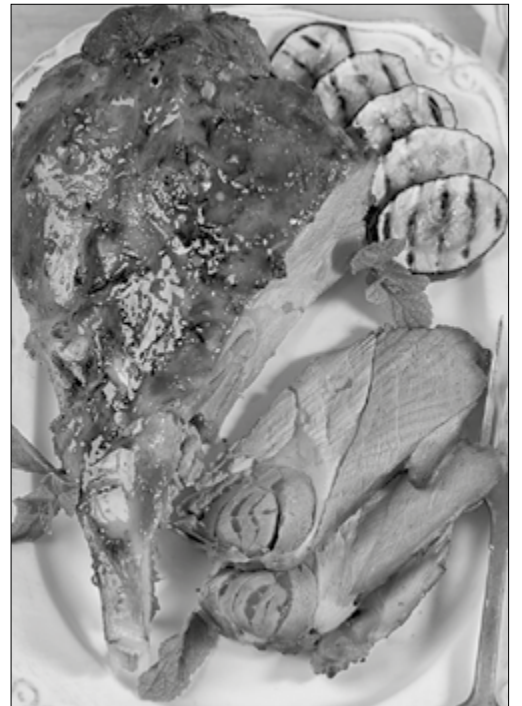
Іспанія

Іспанці дуже люблять солодке й не відмовляють собі в ньому навіть у великодні дні. Традиційна страв – торріхас. Це скибочки хліба, які вимочують з медом і спеціями в молоці, лікері або вині, після чого макають в яєчний жовток й обсмажують в оливковій олії.

Фінляндія

Фінська великодня страв мяммі містить морозиво. Їдять її зазвичай у Страсну п'ятницю. Мяммі – це каша з житнього борошна і солоду, яку готують кілька годин в печі, потім охолоджують і споживають з вершками або ванільним морозивом. Зазвичай подають на стіл вночі, відразу після великодньої літургії.

Чим Ви прикрасите свій стіл на Великдень? Читайте наші рекомендації щодо святкових страв!

travel.tochka.net

Салат «Загадка» з ковбасою

Здивуйте своїх гостей смачним та ніжним салатом «Загадка». Оскільки він швидкий в приготуванні, то особливо стане у пригоді якщо гості до вас прийшли зненацька. Рецепт салату включає такі інгредієнти, як копчена ковбаса, сир, яєчні млинці та морква.

Інгредієнти:

- ковбаса сирокочена – 200 г.
- сир твердий – 150 г.
- морква сира – 1 шт.
- яйця – 4 шт.
- крохмаль – 1 ст. л. з гіркою.

Рецепт приготування салату «Загадка»

Збити яйця з крохмалем і посмажити на сковорідці у вигляді тонких яєчних млинців, яких має вийти 5 штук. Коли млинці охолонуть – нарізати соломкою. Сиру моркву і твердий сир слід натерти на великій тертці, ковбасу – порізати соломкою. Потім треба змішати всі інгредієнти, посолити, поперчити за смаком і заправити майонезом. Смачного!

receptystrav.com.ua

Смачна паска на яєчних жовтках

Паска на яєчних жовтках, яка готується на Великдень – м'яка, ніжна, не розкришується і дуже смачна. Готувати таку паску нескладно. Ви та ваші рідні залишитеся задоволені її смаком.

Інгредієнти:

- борошно – 500-550 г.
- молоко – 1 склянка на 250 мл.
- цукор – 125-150 г.
- жовтки – 7 шт. (6 у тісто, один для змащування).
- вершкове масло – 100 г.
- свіжі дріжджі – 50 г.
- родзинки – 50-70 г.
- цедра – 1/2 лимону.
- сіль – на кінчику ножа.

Рецепт приготування Смачної паски

В миску налити 3-4 ст. л. теплого молока, додати дріжджі, перемішати до повного їх розчинення. Всыпать 1 ст. л. цукру, 2 ст. л. борошна, перемішати, накрити рушником і залишити на 15-20 хвилин, до утворення шапки із дріжджів. Родзинки промити, залити окропом на 5-7 хвилин, потім злити воду і просушити. Жовтки збити з цукром за допомогою блендера. Вилити решту теплого молока у опару, що зійшла, додати жовтки, цедрю лимону і перемішати.

Поступово додаючи просіяне борошно, замісити тісто, щоб воно липнуло до рук. Вимішувати приблизно 15-20 хвилин. Додати розтоплене вершкове масло і ще раз добре вимісити. Додати родзинки і ще раз вимісити.

Накрити рушником, поставити у тепле місце, приблизно на годину. За цей час тісто повинне збільшитись удвічі. Розкласти тісто у форми для запікання, заповнивши їх на третину, і залишити щоб паски добре наповнили форми. Змазати жовтком зверху і поставити запікатися у нагріту до 180 градусів духовку на 35-40 хвилин. З такою кількістю тіста виходить три паски розміром 11 x 12 см. Вийняти паску з духовки, коли охолоне, прикрасити зверху збитим білком і посипати цукровою пудрою.

Смачна паска на яєчних жовтках готова, куштуйте та веселих свят!

receptystrav.com.ua

Спортивні новини

В Україну вернулись із Пхенчхана паралимпійці

В Україну із Пхенчхана вернулась національна паралимпійська збірна.

Спортсменів зустрічали в аеропорту «Бориспіль». Вони привезли із Пхенчхана 22 медалі. В ітоговому медальном зачеті вони заняли шесте місце, получив 7 золотих, 7 срібних і 8 бронзових медалей.

Міністр спорту Ігорь Жданов уже заявив, що паралимпійцям виплатили денежне вознаграждение за медалі Паралимпіади – 2018 на общую сумму 90 млн грн.

news.liga.net

«Шахтар» встановив історичний рекорд Чемпіонату України

Донецький «Шахтар» встановив новий рекорд Чемпіонату України з футболу за кількістю великих перемог поспіль. Це досягнення «гірники» оформили в 24-му турі Прем'єр-ліги України після того, як з рахунком 3 : 0 виграли у ФК «Маріуполь».

Дана перемога стала для донецьчан п'ятою поспіль з різницею щонайменше у три м'ячі. Раніше футболістам з Донецька і київського «Динамо» вдалося добути лише чотири поспіль перемоги з розгромним рахунком.

obozrevatel.com

Українці здобули перемогу в Льєжі

27 березня в Бельгії відбулася товариська зустріч між збірними Японії і України.

Підопічні Андрія Шевченка вийшли вперед вже на 20-й хвилині, коли м'яч після дальнього удару Ракицького і рикошету опустився за спину воротаря японців.

Суперник зумів відповісти до перерви, коли Макіно точним ударом головою замкнув подачу зі штрафного. Суперники по черзі оволодівали м'ячем і йшли вперед, але переможну крапку поставили все-таки українці: Коноплянка зробив передачу з флангу, а Караваєв прийняв м'яч і «розстріляв» нижній кут воріт японців.

Нагадаємо, восени збірна України візьме старт у Лізі націй, де суперниками підопічних Шевченка стануть команди Чехії і Словаччини.

dt.ua

Циганков визнаний найкращим гравцем 24-го туру Прем'єр-ліги

Прем'єр-ліга оголосила найкращого гравця за підсумками 24-го туру – нагорода дісталася півзахиснику київського «Динамо» Віктору Циганкову.

Найкращого гравця обирала експертна рада: Сергій Нагорняк, Ігор Шуховцев, Ігор Циганик, Йозеф Сабо, Геннадій Орбу, Олександр Сопко, Анатолій Чанцев, Олег Венгліньський і Степан Юрчишин.

Циганков у матчі «Динамо» проти «Ворскли» 4 : 0 зумів забити гол і віддати результативну передачу. Зараз 20-річний футболіст є найкращим бомбардиром столичного гранда.

Відзначимо, що раніше Віктор Циганков був визнаний найкращим футболістом ігрового дня Ліги Європи перших матчів 1/8 фіналу турніру.

dt.ua

ВЕЛИКДЕНЬ 2018 РОКУ В УКРАЇНІ

У 2018 році Пасха буде раною і випаде на **8 квітня**. Українці стали відзначати це свято ще в кінці першого століття нашої ери, і відзначають досі.

Особливості святкування Великодня в Україні

Період підготовки до великодніх торжеств триває цілих сім тижнів – у цей період усі православні дотримуються суворого Великого посту, який в 2018 році буде проходити з 19 лютого по 7 квітня. Число 7 має далеко не випадковий характер, адже саме стільки тижнів Христос провів у пустелі серед виснажливої спеки.

Згідно з церковними канонами, цей час варто присвятити думкам про страждання Ісуса, відмовившись від продуктів, що мають тваринне походження, а також алкогольних напоїв, солодощів і будь-яких розваг. Головною суттю посту є очищення від гріховних помислів і молитва.

Підготовка до торжества

Особливе значення має остання седмиця посту, що має назву Страсної. Протягом цього періоду починається найбільш активна підготовка до Великодня – у кожному будинку проводять прибирання та готують святкову їжу. У

Чистий Четвер згадують про Таємну Вечерю, причащаються і відвідують літургію, на якій парафіянам розповідають про історію страждань Сина Божого.

Приготування крашанок та писанок – найважливіший етап підготовки до Великодня.

Господині наводять в будинку порядок і печуть великодні паски. Крім того, в цей день завжди миються, щоб вода змила всі хвороби і нещастя. Наступного дня, в Страсну П'ятницю, з церкви виносять копію плащаниці, в яку було загорнуто тіло Ісуса. Цей день є днем особливої скорботи, тому православні християни дотримуються найсуворішого посту, не споживаючи їжу взагалі.

Як проходить свято в Україні?

В опівнічний час великоднього торжества навколо храмів розпочинається хресний хід з піснопіснями і дзвоном. Після всеношної урочистої літургії, в якій беруть участь усі віруючі українці, священник звертається до них зі словами: «Христос воскрес!», на що йому відповідають: «Воістину воскрес!». Ці слова звучать у всіх кутках України протягом усього дня, адже саме так прийнято вітати один одного на Великдень і сорок днів після нього.

Після закінчення богослужіння розпочинається освячення обрядових страв – кожен, хто приходить у храм, приносить з собою кошик з пасками, крашанками, сирними пасками, ковбасами і вином, прикрашаючи їх вишитими рушниками і першими весняними квітами. Відзначають Великдень у вузькому колі сім'ї, розговляючись після довгого посту. У селах досі дотримуються давніх звичаїв, згідно з якими до початку трапези глава сім'ї повинен

взяти освячену крашанку і розділити її між усіма присутніми за столом.

Освячення може пройти будь-яка домашня їжа, принесена в храм.

Звичай починати застілля з яйця існує в українців ще з часів раннього християнства, адже саме яйце вважається втіленням життя. Згідно з Біблією, Діва Марія принесла його як подарунок імператору, котрий заявив, що так само, як біла шкаралупа не може забарвитися в червоний колір, так неможливе і життя після смерті. Після цих слів шкаралупа набула яскраво-червоного кольору, що підтвердило слова Діви Марії про велику місію Ісуса.

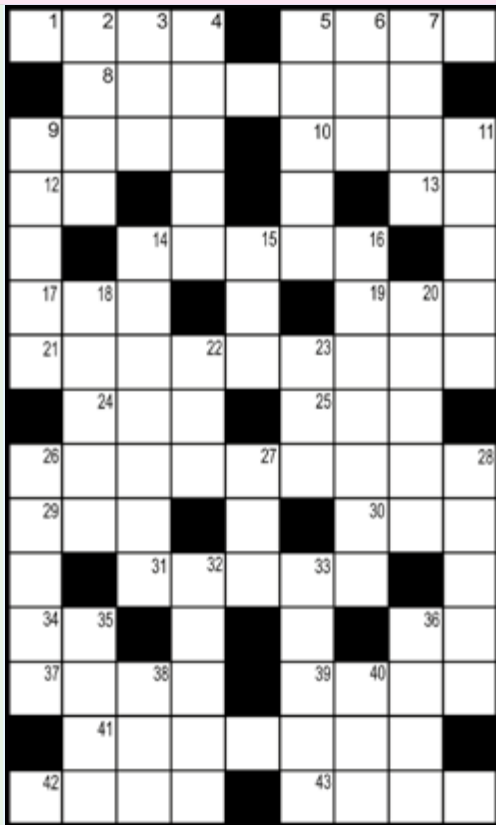
Далі приступають до трапези, яка складається з ковбас, сальтисонів, сала, холодців, смажених або печених курей, овочів і вина. Крім крашанок, яким надавали колір за допомогою цибульного або бурякового відвару, на столах розміщують писанки – розписані яйця, малюнки яких мають особливий символізм і втілюють в собі здоров'я, удачу та добробут.

Після урочистої трапези вся сільська молодь і досі виходить на вулиці, щоб танцювати і співати веснянки, ну а на наступний день, в Обливаний понеділок, юнаки намагаються обливати дівчат водою. Вівторок – день реваншу. Дівчата підстерігають хлопців з відрами, щоб «помститися». Ця традиція пов'язана з тим, що до осені слід було визначитися з майбутніми женихами і нареченими. Після Великодня можна було свататися, так що такі нехитрі забави дозволяли молоді невинно пофліртувати одне з одним. Звичай христосуватися яйцями на Великдень і досі зберігається в Україні.

Великодні прикмети

Наші предки завжди намагалися дотримуватися обов'язкових звичаїв і примічали те, що відбувається у цей день. Так, наприклад:

- людина, що зуміла спробувати пасок, які спекли дев'ять різних господаринь, знайде щастя;
- щасливий буде той, хто перший прийшов додому після богослужіння;
- переможець битви на яйцях, яка є традиційною забавою в цей день, весь рік буде здоровий;
- грим і заморозки на Великдень – до відмінного врожаю, а гроза – до затяжного тепла до самої середини осені;
- надзвичайно щаслива доля уготована немовляті, яке з'явилось на світ у великодній день.

КРОСВОРД

Питання до кросворду:
За горизонталлю:

- Адміністративна комуна в Швеції.
- Східна страва з вареного рису і шмапочків м'яса або риби із прянощами чи з фруктами, овочами.
- Українець у дореволюційній Росії.
- І Чорне, і Середземне.
- ... Кудлай (українська співачка).
- Назва серії літаків авіаконструктора Антонова.
- Міжнародна одиниця електричного опору.
- Міцний канат, трос взагалі.
- Урочистий вірш, присвячений якійсь видатній події, відомій особі.
- Розділовий сполучник.
- Пліт або невелике весло чи парусне судно, що складається зі з'єднаних між собою колод.
- Бруд, що вкриває спітніле, довго не мите тіло.
- Селянин-кріпак або слуга кріпосника.
- І CNN, і ICTV.
- «Чорні брови, карі ...».
- Рос. авто.
- Найвужча частина тулуба.
- Стара назва літери «а».
- Уживається для вираження незгоди з чим-небудь, неприйнятності чогось (іноді з відтінком іронії).
- Той, хто намагається одержати за свою працю більше, ніж вона варта.
- Безбарвний горючий газ, який міститься в природних газах.
- Про людину, яка, погоджуючись із співрозмовником чи підтверджуючи його слова, часто повторює «ага».
- Птах родини фазанових.
- Велика тварина родини оленячих з лопатоподібними рогами у самців.

За вертикаллю:

- Бог Сонця – один з головних богів у давньоєгипетській релігії.
- Двадцять четверта літера грузинської абетки.
- Представник корінного населення Алеутських островів.
- Законодавство.
- Дуже гучний сміх (Інтернет).
- Столиця Норвегії.
- Накладання фарби (гриму, клею тощо) коротким рухом, легким дотиком пензля і т. ін.
- Підвищення в церкві перед так званими царськими вратами, з якого виголошуються проповіді.
- Супутник планети.
- Міцний напій із соку, що перебродив, або з патоки тростинного цукру.
- Рідкісна форма психічного захворювання, що характеризується стійкими маячними ідеями переслідування, ревнощів і т. ін. при збереженні в іншому логічності мислення.
- Те саме, що далечині.
- Великий гризун, товстий і незграбний, що живе в степу в норах.
- Місто на півночі Латвії, розташоване на кордоні з Естонією.
- Група довгохвостих папуг.
- Все те, що становить предмет торгівлі.
- Рештки перетравленої їжі, що їх викидає кишечник назовні.
- Ароматична смола, яку використовують звичайно для куріння під час виконання релігійних обрядів.
- Дерево або чагарник родини шовковицевих, що містить отруйні алкалоїди.
- Найвища мета, до якої прагнуть люди і яка керує їхньою діяльністю.
- Те саме, що завал.
- Цілковите безладдя.
- Вигук, що виражає подив, здогад, пригадування.
- Фон.

Безоплатні внески на підтримку газети «Міграція» просимо направляти на
n/p 26005010126324 філія АТ «Укресімбанк» м.Одеса, МФО 328618,
Код ОКПУ 24541918 БФ «Співчуття». Газета «Міграція».

МІГРАЦІЯ

Засновник – благодійний фонд допомоги біженцям та переселенцям «Співчуття».

Виходить за інформаційної підтримки ДМС України та за сприяння БФ «Співчуття».

Газета зареєстрована в Державній реєстраційній службі України 13.04.2012 р.

свідоцтво серія КВ № 18832-7632ПР

Верстка та оформлення є інтелектуальною власністю редакції.

Редакція має право друкувати матеріали, не поділяючи точку зору авторів.

Головний редактор
Іван Петрович
Супруновський

Адреса редакції:

65107 м. Одеса,
вул. Канатна, 83, каб. №719
Т/ф: (048) 728-15-92
www.migraciya.com.ua
e-mail: g.migraciya@gmail.com

Всеукраїнське інформаційно-аналітичне щомісячне видання. Виходить укр. та рос. мовами.

Газета надрукована у видавництві:

ООКП «Чорномор'я»

65072, м. Одеса, пл. Б. Дерев'янка, 1

Тел.: 649-888, 64-98-81.

Передплатний індекс 89611.

Зам. №728, Тираж 8339 екз.